

Tax & Legal View

Merkittävä päätös sivullisen
tiedonantovelvollisuudesta

Etälääketeieteessä tietosuojan
merkitys kasvaa

Verotusmenettely uudistuu

Sisällys

- 4 Pääkirjoitus – Jukka-Pekka Kankaanpää
- 6 Verotusmenettelyn uudistuksia vuonna 2017 – Riikka Takkinen & Anna Kallunki
- 10 Intiassa merkittävä muutos välillisen verotuksen järjestelmässä – Sari Hakapää & Miia Kajava
- 13 Verolainsäädäntö muutospaineessa – Hanna Höglund
- 15 Ensimmäinen B4 Tax Kirkkovenesoutu – vauhtia ja verolaskentaa – Pirjo Sohlo
- 17 Perintö- ja lahjaverolakiin esitetyt muutokset – Timo Partanen
- 19 Ajankohtaista
- 20 Työnantajan tarjoamat edut ulkomaankomennuksella – veronalaista vai verovapaata? – Anna-Leena Rautajuuri
- 25 Merkittävä päätös sivullisen tiedonantovelvollisuudesta – Janette Kuhlberg
- 26 Etälääketiede ja digitaaliset sote-palvelut yleistyvät – tietosuojan merkitys kasvaa – Charlotta Henriksson
- 29 Uusi laki työntekijöiden lähettämisestä on tullut voimaan – Majju Kurvi & Jessica Brander
- 32 Katseet turvallisuuspalveluja koskevaan sopimukseen, kilpailutukseen ja ohjeisiin – Vesa Ellonen
- 35 Kansainvälisen konsernin Suomeen siviili kerakenteen kautta kohdistetut korkokulut eivät verovähennyskelpoisia – Henri Lyyski
- 38 Osaajat esille – Juho Lindvall

Julkaisija KPMG Oy Ab | PL 1037 | 00101 Helsinki | puh. 020 760 3000 | www.kpmg.fi | etunimi.sukunimi@kpmg.fi
Osoitteenmuutokset ja tilaukset tax@kpmg.fi **Päätoimittaja** Jukka-Pekka Kankaanpää **Toimitussihteeri** Anita Lidman
Ulkoasu ja taitto Adverbi **Painopaikka** Uusimaa
[Facebook](#) kpmgfinland [LinkedIn](#) KPMG Finland [Twitter](#) KPMG Finland [YouTube](#) KPMG Finland

© 2016 KPMG Oy Ab, a Finnish limited liability company and a member firm of the KPMG network of independent member firms affiliated with KPMG International Cooperative ("KPMG International"), a Swiss entity. All rights reserved. Printed in Finland.

The views and opinions expressed herein are those of the interviewees/authors and do not necessarily represent the views and opinions of KPMG (KPMG Oy Ab).

The KPMG name, logo and "cutting through complexity" are registered trademarks or trademarks of KPMG International Cooperative, a Swiss entity.

The information contained herein is of a general nature and is not intended to address the circumstances of any particular individual or entity. Although we endeavor to provide accurate and timely information, there can be no guarantee that such information is accurate as of the date it is received or that it will continue to be accurate in the future. No one should act on such information without appropriate professional advice after a thorough examination of the particular situation.

Luvassa uudistuksia ja muutoksia

Hallitus on antanut esityksen verotusmenettelyn ja veronkannon uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi. Siinä ehdotetaan monia merkittäviä muutoksia oma-aloitteisten verojen verotusmenettelyyn, veronkantoon ja muutoksenhakuun.

Tavoitteena on yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa menettelyä, muutoksenhakua ja seuraamuksia. Uudistusten on tarkoitus tulla voimaan vuoden 2017 alusta.

Suomalainen terveydenhuolto on muutoksen edessä. Haasteena on vastata kasvaviin kustannuspaineisiin huolehtien samalla terveyspalvelujen saatavuudesta sekä sosiaalisen tasavertaisuuden toteutumisesta. Etälääketiede ja digitaaliset sote-palvelut yleistyvät ja haastavat perinteisemmän terveyspalvelukäytännön. Tietosuojan merkitys väistämättä tulee kasvamaan.

Sivullisen tiedonantovelvollisuudesta säädetään verotusmenettelylaissa

ja turvallisuusalan lainsäädäntö uudistuu. Hallitus on lokakuun alussa antanut esityksen perintö- ja lahjaverolakiin tehtävistä muutoksista. Samalla esitetään sukupolvenvaihdoksiin liittyvää muutosta myös tuloverolakiin. Näistä ja muista lakiuudistuksista jäljempänä lisää.

Menestyminen markkinoilla edellyttää yhä suurempaa asiakasherkkyyttä ja kykyä reagoida entistä nopeammin muutoksiin. Me KPMG:llä haluamme olla mukana muutoksessa tukemassa asiakkaitamme ja yhteistyökumppaneitamme. Kokeneet vero- ja lakiasiantuntijamme hallitsevat lainsäädännön ja verotuskäytännön ja heillä on taito tarkastella tulkintatilanteita eri näkökulmista. Intohimomme

ovat ratkaisut, jotka tukevat asiakkaidemme päätöksentekoa kaikilla sen eri tasoilla strategiasta päivittäiseen toimintaan. Ota yhteyttä, olemme tavoitteidesi tukena.

Mukavia lukuhetkiä!

Päätoimittaja

Jukka-Pekka Kankaanpää
p. 020 760 3527
jukka-pekka.kankaanpaa@kpmg.fi

Verotusmenettelyn uudistuksia vuonna 2017

Verotusmenettelyä koskevat lait ovat uudistuksen alla. Uudistusta koskeva hallituksen esitys on hyväksytty eduskunnassa pääosin HE:n 29/2016 mukaisena heinäkuussa 2016, ja sen ensimmäinen vaihe astuu voimaan vuoden 2017 alusta.

Teksti **Riikka Takkinen & Anna Kallunki**

Lakipaketti sisältää muutoksia muun muassa verotusmenettelyyn, muutoksenhakuun, oma-aloitteisten verojen ilmoittamiseen ja veronkanton. Lainsäädäntöuudistusta tehdään osin Verohallinnon järjestelmäuudistuksen (Valmis-hanke) tarpeisiin. Uudistuksella tähdätään muun muassa Verohallinnon prosessien tehostamiseen, muutoksenhaun yhtenäistämiseen ja verovelvollisen oikeusturvan parantamiseen.

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelyyn uusi laki

Verohallinnon uusi tietojärjestelmä on tarkoitus ottaa käyttöön vuoden 2017 alusta. Ensimmäisessä vaiheessa tehtävät lakimuutokset liittyvät oma-aloitteisten verojen käsittelyn siirtämiseen uuteen tietojärjestelmään. Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelylain soveltamisalaan kuuluvia veroja ovat arvonnäkövero, ennakonpidätys, työnantajan sairausvakuutusmaksu, vakuutusmaksuvero, arpajaisvero, eräät lähdeverot ja lopullinen palkka-vero sekä uusi apteekkivero. Nämä verot ovat nykyisin verotililain mukaisessa menettelyssä.

Uudistuksen tavoitteena on hallituksen esityksen mukaan Verohallinnon kantamien, oma-aloitteisia veroja koskevan menettelyn yhtenäistäminen ja sääntelyn selkeyttäminen. Lakiin kootaan oma-aloitteisten verojen yleiset veron ilmoittamista, maksamista, määräämistä ja muutoksenhakua koskevat säännökset ja se vastaa rakenteeltaan verotusmenettelylakia. Tässä yhteydessä Verotilipalvelu korvataan vuoden 2017 alusta OmaVero-nimisellä järjestelmällä, jossa ilmoitetaan oma-aloitteiset verot ja seurataan verotiliä. Verohallinnon mukaan muutos ei edellytä mitään toimenpiteitä verovelvolliselta.

Oma-aloitteiset verot on ilmoitettava lakimuutoksen jälkeen sähköisesti, vaikka Verohallinto voikin erityisestä syystä hyväksyä myös paperisen veroilmoituksen. Paperi-ilmoituksen määräpäivä pysyy samana sähköisen ilmoituksen antamispäivän kanssa. Uudessa lainsäädännössä ei ole enää käytössä ilmoitusjakso- ja kohdekausi-käsitteitä, vaan ne korvataan verokausi-termillä. Verokausi on yhä lähitökohtaisesti kuukausi. Myös pidennettyjen verokausien soveltamisalaan on

tulossa joitakin muutoksia, jotka koskevat pieniä arvonnäköverollisia toimijoita.

Virheiden korjaamisen menettely muuttuu

Uudistuksen jälkeen korjaukset veroilmoituksiin tulee pääsääntöisesti tehdä antamalla oikaisuilmoitus sille verokaudelle, jolle virhe kohdistuu. Oikaisuilmoitus on siis kokonaan uusi veroilmoitus kyseiselle verokaudelle, ei lisäilmoitus, kuten kausiveroilmoitusten osalta on tällä hetkellä toimittu. Oikaisuilmoituksella tulee ilmoittaa myös korjattavan virheen syy. Tätä varten oma-aloitteisten verojen veroilmoituksiin tulee todennäköisesti kohta, jossa virheen syy tulee valita jo annetuista vaihtoehdoista niin sanotusti rasti ruutuun -periaatteella, eikä vapaata tekstikenttää ole mahdollista käyttää virheen syyn ilmoittamiseen ja perustelujen antamiseen.

Jatkossa rahamäärältään vähäiset virheet voidaan korjata seuraavilta verokausilta annettavissa ilmoituksissa. Tätä vähäisen virheen määrää ei ole määritelty laissa, vaan Verohallinto antaa asiasta tarkemmat määräykset. Hallituksen esityksessä enintään 500 euron virheitä on pidetty vähäisinä, ja on hyvin mahdollista,

että Verohallinto asettaa vähäisen virheen rajan näin alas. Tällainen vähäisen virheen korjaus voidaan tehdä myös seuraavana tilikautena, mutta se tulee tehdä aina ilman aiheetonta viivästystä.

Palautushakemuksen mahdollisuus poistuu

Nykyisen arvonlisäverolain mukaan liikaa maksettua arvonlisäveroa on mahdollista hakea takaisin erillisellä palautushakemuksella sen sijaan, että korjataan kausiveroilmoitusta. Tämä menettely on ollut käytössä etenkin tulkinnanvaraisissa asioissa, jolloin arvonlisävero on voitu raportoida kausiveroilmoituksella "turvallisen" vaihtoehdon mukaan ja myöhemmin hakea palautushakemuksella takaisin liikaa suoritettu määrä. Samalla on varmistettu, että Verohallinto on nimenomaisesti tutkinut asian ja joko palauttanut liikaa suoritetun veron tai hylännyt palautushakemuksen. Palautushakemuksen hylkäämisestä Verohallinto on antanut valituksenalaisen päätöksen, josta verovelvollinen on halutessaan voinut valittaa eteenpäin Helsingin hallinto-oikeuteen. ►

Palautushakemuksen poistuminen on merkittävä muutos arvonlisäverovelvollisten oikeusturvan kannalta, vaikka selvät virheet on aiemminkin voitu korjata uudella kausiveroilmoituksella. Uudessa menettelyssä verovelvollisella ei ole mitään tapaa varmistaa, onko Verohallinto nimenomaisesti tutkinut verovelvollisen antaman veroilmoituksen ja tehnyt asiassa ratkaisun. Tällä on merkitystä myös uusien verotuksen oikaisua koskevien sääntöjen soveltamisen kannalta.

Palautushakemuksen poistuminen on myös ongelmallista niissä tilanteissa, joissa verovelvollinen haluaa Verohallinnon kannanoton tulkinnanvaraiseen tilanteeseen. Ennakkoratkaisun hakeminen on ensinnäkin maksullista. Lisäksi Verohallinto on joissain tapauksissa tulkinnut, että ennakkoratkaisu voidaan antaa ainoastaan aiottuihin liiketoimiin, ei jo toteutuneisiin liiketoimiin, vaikka tällaista rajausta ei olekaan itse arvonlisäverolain ennakkoratkaisua koskevassa säädöksessä. Maksuttoman kirjallisen ohjauksen hakeminen tulkinnanvaraisiin asioihin on yhä muutoksen jälkeen mahdollista, mutta Verohallinnon antamaan ohjaukseen ei ole mahdollista hakea oikaisua verotuksen oikaisulautakunnalta.

Myöhästymismaksut alenevat pääsääntöisesti

Edellä mainitut vähäiset virheet voidaan siis korjata jatkossa ilman sanktioita ja virheiden korjaamisen seuraamusmenettelyä muutetaan myös muutoin oikaisua kannustavampaan suuntaan. Verokauden ensimmäiselle ilmoitukselle määrätään kiinteä kolmen euron päivä- ja verolajikohtainen maksu aina 45 päivään saakka, eli enintään 135 euroa. Yli 45 päivää myöhässä ilmoittamisesta maksetaan lisäksi myöhästymismaksua kaksi prosenttia myöhässä ilmoitetun maksettavan veron määrästä. Oikaisuilmoitus, eli alkuperäisen ilmoituksen virhettä korjaava ilmoitus, voidaan antaa ilman seuraamuksia enintään 45 päivää määräpäivän jälkeen. Yli 45 päivän ylittävältä ajalta määrätään myöhästymismaksua kaksi prosenttia myöhässä ilmoitetun maksettavan veron määrästä.

Tuleva muutos kannustaa virheiden korjaamiseen oma-aloitteisesti verrattuna nykytilanteeseen. Tällä hetkellä myöhästymismaksu on 15 prosentin vuotuisen koron suuruisen. Se nousee merkittäväksi etenkin, jos korjauksia on tehtävä useammalle ilmoituskaudelle, sillä myöhästymismaksun enimmäismäärä, 15 000 euroa, on kausiveroilmoituskohtainen.

Esimerkiksi jos verovelvollinen huomaa vuoden 2016 tilinpäätöksen laatimisen yhteydessä tammikuun lopussa 2017, että myynnin arvonlisäveroa on virheellisesti jäänyt raportoimatta 100 000 euroa kuukaudessa tammi- ja helmikuussa 2016 ja verovelvollinen korjaa tammi-helmikuun kausiveroilmoituksiaan antamalla lisäilmoitukset, tulee myöhästymismaksun määräksi noin 25 000 euroa. Vastaava virhe vuodelle 2017 johtaa huomattavasti kohtuullisempaan 4 000 euron myöhästymismaksuun. Myöhässä maksettujen verojen viivästyskorkoihin ei ole kuitenkaan tulossa muutosta, ja ne on maksettava entiseen tapaan myöhästymismaksun lisäksi.

Oma-aloitteisten verojen veronkorotuksia yhtenäistetään

Oma-aloitteisten verojen veronkorotusten määrää yhtenäistetään siten, että veronkorotusten määrästä säädetään lain tasolla nykyistä sitovammin. Hallituksen esityksen mukaan tämän on tarkoitus vähentää Verohallinnon harkintavaltaa asiassa. Veronkorotus määrittäisiin kuitenkin nykyiseen tapaan tilanteissa, joissa verovelvollinen on jättänyt veroilmoituksen antamatta tai on antanut puutteellisen tai virheellisen tiedon. Veronkorotuksen perustaso on kymmenen prosenttia verovelvollisen vahingoksi määrätystä verosta, mutta jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä tai perustason veronkorotus on muusta erityisestä syystä kohtuuton, veronkorotus on kolme prosenttia. Veronkorotuksen enimmäismäärä on 50 prosenttia vahingoksi määrätystä verosta. Nykyisin esimerkiksi arvonlisäverolain mukaan veronkorotus voi olla törkeissä tapauksissa jopa kolminkertainen määrättävän veron määrään nähden.

Oikaisulautakuntamenettely laajenee

Yksi merkittävimmistä muutoksista koskee oikaisulautakuntamenettelyn käyttöönottoa

kaikissa verolajeissa. Tällä hetkellä tuloverotuksen oikaisuvaatimukset osoitetaan verotuksen oikaisulautakunnalle ja ennakkoperinnän oikaisuvaatimukset Verohallinnolle. Arvonlisäverotuksessa Verohallinnon päätöksestä on nykyisin haettava muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

vahingoksi olisi mahdollista, vaikka verovelvollinen olisi antanut oikeat tiedot Verohallinnolle. Uuden menettelyn mukaan muutosta ei voitaisi kuitenkaan tehdä eikä veroa määrätä, jos Verohallinto olisi selvittänyt ja nimenomaisesti ratkaissut asian. Verovelvollisen kannalta uudessa

Yksi merkittävimmistä muutoksista koskee oikaisulautakuntamenettelyn käyttöönottoa kaikissa verolajeissa.

Näin ollen tuloverotuksessa tilanne siis säilyy ennallaan, mutta arvonnäköverotuksen ja ennakkoperinnän osalta muutoksenhakumenettely uudistuu. Oikaisulautakuntamenettelyn käyttöönottoa kaikissa verolajeissa on hallituksen esityksessä perusteltu muun muassa muutoksenhakujen kokonaiskäsitelyaikojen lyhenemisellä ja sillä, että muutoksenhaku samasta tahosta verolajista riippumatta näyttäytyisi verovelvolliselle selkeämpänä menettelynä.

Verotuksen oikaisun edellytykset uudistuvat ja verovelvollisen muutoksenhakuaika yhtenäistyy

Myös verotuksen muuttamista koskevia edellytyksiä ollaan uudistamassa. Verovelvollisen hyväksi tehtävien oikaisujen osalta muutokset eivät ole huomattavia nykytilaan verrattuna, mutta verotuksen oikaisun edellytykset verovelvollisen vahingoksi ovat muuttumassa merkittävästi. Nykyisen lainsäädännön mukaan oikaisu verovelvollisen vahingoksi on mahdollista vain, jos verovelvollinen ei ole antanut veroilmoitusta tai se on annettu puutteellisenä, erehdyttävänä tai vääränä taikka verovelvollinen on muutoin laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa. Tämä edellytys poistuu ja oikaisu verovelvollisen

menettelyssä epäselväksi jää se keskeinen kysymys, milloin Verohallinto on nimenomaisesti selvittänyt ja ratkaissut yksittäisen asian.

Uudistuksen jälkeen verovelvollisen muutoksenhakuaika yhtenäistyy eri verolajeissa. Muutoksenhakuaika lyhenee kaikkien verolajien osalta kolmeen vuoteen. Arvonlisäverotuksessa muutoksenhakuaika on nykyiselläänkin kolme vuotta, mutta esimerkiksi tuloverotuksen osalta tämä tarkoittaa sitä, että valitusaika lyhentyi viidestä vuodesta kolmeen. Verovelvollisen kannalta tämä on epäedullista ja voi johtaa siihen, että verovelvollinen ei ehdi hakea muutosta säädetyssä määräajassa.

Veroviranomaiselle mahdollisuus pidentää verotuksen oikaisuaikaa

Uutena menettelynä on tulossa veroviranomaisen harkintaan perustuva oikeus jatkaa verotuksen oikaisuaikaa verovelvollisen vahingoksi kolmesta vuodesta aina kuuteen vuoteen saakka. Tämä oikeus jatkettuun määräaikaan on hallituksen esityksen mukaan tarkoitettu poikkeukselliseksi menettelyksi, ja se olisi mahdollinen vain laissa säädetyn erityisin edellytyksin.

Uuden menettelyn mukaan Verohallinto voi jatkaa verotuksen oikaisuaikaa

vuodella, jos valvontatoimi on alkanut toisen viranomaisen antaman tiedon perusteella poikkeavan myöhään tai se vaatii viranomaisyhteistyötä. Verotusta voidaan oikaista verovelvollisen vahingoksi neljän vuoden kuluessa myös, jos verovelvollinen on antanut asiaa koskevan ilmoituksen tai selvityksen poikkeuksellisen myöhässä taikka valvontatoimen kohteena oleva verovelvollinen on vaikeuttanut valvontatoimen suorittamista olennaisesti. Hallituksen esityksen mukaan verotuksen oikaisu kuuden vuoden kuluessa on mahdollista tilanteissa, joissa verotuksen oikaisun perusteena on siirtohinnoitteluoikaisu, etuyhteydessä olevien osapuolten välinen rahoitusraken-teita koskeva järjestely tai yritysjärjestely. Kuuden vuoden oikaisu on mahdollista myös kansainvälisessä tietojenvaihdossa muutoin kuin automaattisessa tietojenvaihdossa saatujen tietojen pohjalta.

Tällainen veroviranomaisen harkinnanvarainen mahdollisuus heikentää huomattavasti verovelvollisten oikeusvarmuutta etenkin, kun hallituksen esityksessä on todettu, että verovelvollinen ei saa erikseen hakea muutosta määräajan jatkamista koskevaan päätökseen, vaan määräajan jatkamisen edellytykset tutkitaan pääasiallisesti koskevan muutoksenhaun yhteydessä. Uusi verotusmenettelylaki ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelylaki heikentävät siis merkittävästi verovelvollisen oikeusturvaa muutoksenhaussa sekä hallinnollisten päätösten ennustettavuutta, pysyvyyttä ja oikeusvarmuutta.

Verotusmenettelyn selkeyttäminen, verotusprosessien tehostaminen ja reaaliaikaistaminen ovat kannatettavia tavoitteita, mutta muutokset tuovat mukanaan myös verovelvollisen oikeusturvaan liittyviä haasteita. Muutoksessa on nähtävissä Verohallinnon prosessien kehittämistä, tehokkuutta ja verovajetta pienentäviä tavoitteita, mutta nämä tavoitteet eivät saisi ajaa verovelvollisen oikeusturvan edelle. ■

Lisätietoja

Riikka Takkinen | Vero- ja lakipalvelut
p. 020 760 3765
riikka.takkinen@kpmg.fi

Lisätietoja

Anna Kallunki | Vero- ja lakipalvelut
p. 020 760 3418
anna.kallunki@kpmg.fi

Intiassa merkittävä muutos välillisen verotuksen järjestelmässä

Lähes kuusitoista vuotta valmisteilla ollut välillisen verotuksen reformi Intiassa on lähempänä toteutumistaan kuin koskaan. Suunnitelmien mukaan muutos tulee voimaan 1.4.2017.

Teksti **Sari Hakapää & Miia Kajava**

Uusi järjestelmä mullistaa aikaisemmat monimutkaiset käytännöt ja helpottaa osavaltioiden välisten eroavaisuuksien aiheuttamia hankaluuksia yritystoiminnassa.

Tavoitteena yhtenäinen välillisen veron järjestelmä

Uuden järjestelmän tavoitteena on ensinnäkin yhtenäistää tavaroiden ja palveluiden välillistä verotusta koko Intiassa. Pyrkimyksenä on helpottaa ja tehostaa hallinnollista prosessia sekä verovelvollisten että veroviranomaisten näkökulmasta. Verojärjestelmän muutoksen ja veropohjan laajenemisen uskotaan muuttavan merkittävästi myös Intian kokonaistaloutta.

Verovelvollisille suurimmat hyödyt uudesta järjestelmästä ovat verotuksen yhdenmukaistuminen eri osavaltioiden välillä, vähennysjärjestelmän laajeneminen sekä tavaroiden vapaa liikkuvuus osavaltiosta toiseen.

Järjestelmämuutos koskee siis verotuksen aineellisen lainsäädännön muutosta muun muassa laajenevan vähennysoikeuden muodossa. Suuri muutos tapahtuu myös verohallinnon järjestelmien muuttuessa nykyaikaisemmiksi sähköisten asiointikanavien käyttöönoton kautta.

Voimaan 1.4.2017 alkaen

Merkittävien IT-järjestelmien rakentaminen ja käyttöönotto helpottaa konkreettisesti sekä verovelvollisten että veroviranomaisten toimintaa. ►

Intian välillisen verotuksen järjestelmä pohjautuu jatkossa GST-malliin.

(Goods and Services Tax). Järjestelmää voi verrata Euroopan unionissa voimassa olevaan arvonlisäveromenettelyyn, jossa arvonlisävero ensinnäkin kohdistuu lähes kaikkeen tavaroiden ja palveluiden kulutukseen, kuten Intiassakin on nyt suunniteltu. Arvonlisäveron tavoin GST:n ei ole tarkoitus jäädä verovelvollisten toimijoiden rasitteeksi, vaan vero sisällytetään tavarain ja palvelun myyntihintoihin kuluttajan maksettavaksi. Vähennysoi-keusjärjestelmän laajentumisen myötä myös veron kertaantuminen estetään. Tällöin verovelvollinen saa vähentää verolista liiketoimintaansa varten hankkimien- sa tavaroiden ja palveluiden ostohintaan sisältyvät verot. Kaikki myynti ei tule jatkossakaan olemaan verollista, mutta myös verottomien tavaroiden ja palvelui- den listaa yhtenäistetään. Tällöin toimi- joiden on helpompi arvioida etukäteen hyödykkeidensä verokehtelu riippumatta siitä, missä osavaltiossa hyödyke myy- dään tai ostetaan.

Muutoksia rekisteröitymisestä lähtien

Verovelvolliseksi rekisteröityminen muut- tuu järjestelmämuutoksen yhteydessä. Nykyisten toimijoiden, eli verovelvollis- ten, ei kuitenkaan tarvitse uusia rekis- teröitymistään millään tavalla. Nykyiset tiedot verovelvollisista (VAT/Service Tax/ Central Excise jne.) siirtyvät automaati- tisesti poistuvista järjestelmistä uuteen

GST-järjestelmään. Uusien verovelvol- listen on sen sijaan täytettävä uudenlai- nen rekisteröitymisilmoitus sähköises- ti GST-palveluun. Uusi rekisteröitymis- tunnus pohjautuu PAN-tietokantaan ja jokaiselle annetaan yksilöllinen tunnist- e (the Unique Identity Number, id GSTIN). Rekisteröitymiselle on määritelty kolmen päivän toimitusaika, jolloin verovelvolli- sen rekisteröityminen tulisi veroviran- omaisten puolesta olla tehtynä.

GST-järjestelmä tulee kattamaan suurimman osan nykyisistä sekä valti- ollisista että osavaltiokohtaisista veroista. Se sisältää valmisteveron, palveluveron, valtiollisen arvonlisäveron sekä muita osavaltiotasoisia veroja.

Tiettyjä yksityiskohtia on vielä avoimna, muun muassa tuleva vero- aste. Koska järjestelmän tavoitteena on juurikin yhtenäistää käytäntöjä, on tarkoituksenmukaista säätää yksi (tai muutama) yhteinen verokanta kaikille GST-järjestelmään kuuluville tavaroille ja palveluille. Tarkkaa arvomäärää ei ole kuitenkaan vielä tiedossa tätä artikkelia kirjoitettaessa.

GST-järjestelmän odotetaan myös parantavan Intian kilpailukykyä. Järjes- telmien nykyaikaistaminen, yhtenäis- täminen ja tehostaminen tuovat muka- naan kaivattua kansantaloudellista merkitystä, näin ainakin ennako- odotusten mukaan. ■

Huhtikuun 2017 alusta alkaen tarkoituk- sena on, että asiakkaat voivat sähköisen GST-järjestelmän kautta muun muassa jättää niin rekisteröitymisilmoituksensa ja veroilmoituksensa sekä hoitaa maksu- liikenteen. Sähköisten hallintojärjestelmi- en hyödyntäminen tehostaa veroviran- omaisten työtä ja tuo samalla säästöjä, vaikka toki alkuinvestoinnit ovat varsin merkittävät.

Intian välillisen verotuksen järjes- telmä pohjautuu jatkossa GST-malliin

Lisätietoja

Sari Hakapää | Vero- ja lakipalvelut
p. 020 760 3709
sari.hakapaa@kpmg.fi

Lisätietoja

Miia Kajava | Vero- ja lakipalvelut
p. 020 760 3279
miia.kajava@kpmg.fi

Verolainsäädäntö muutospaineessa

Verolainsäädäntöön on kohdistunut huomattavia muutospaineita sekä Euroopan unionissa että globaalisti viime vuosien aikana. Merkittävimmät muutokset kansainvälisessä verotuksessa liittyvät OECD:n BEPS-hankkeeseen.

Teksti **Hanna Höglund**

Euroopan unionin neuvosto hyväksyi tänä kesänä veron kiertämisen estämistä koskevan direktiivin, jonka keskeisenä tavoitteena on BEPS-hankkeen toimenpide-ehdotusten koordinoitu siirtäminen osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä. Muita merkittäviä muutoksia ovat EU:ssa hyväksytyt maakohtaista raportointia sekä automaattista tietojenvaihtoa koskevat direktiiviehdotukset.

Veron kiertämisen estämistä koskeva direktiivi

Euroopan unionin neuvosto pääsi yhteisymmärrykseen 21.6.2016 veron kiertämisen estämistä koskevan direktiivin (*Anti Tax Avoidance Directive, ATAD*) suhteen.

Direktiivi on osa Euroopan unionin hyväksymiä veron välttämisen vastaisia toimenpiteitä. Direktiivi merkitsee verotusta koskevan toimivallan siirtoa yksittäisiltä jäsenvaltioilta EU:lle.

Direktiivi sisältää viisi toimenpidettä, joilla puututaan veron kiertämiseen:

- Korkovähennysrajoitukset
- Väliyhteisösäätely
- Hybridisäätö
- Maastapoistumisvero (*exit tax*)
- Yleinen veronkiertosäännös

Alkuperäiseen direktiiviehdotukseen sisällytynyt *switchover*-säätö jäi pois lopullisesta direktiivistä. Viidestä hyväksytystä toimenpiteestä kolme ensin mainittua perustuvat suoraan OECD:n BEPS-hankkeeseen. Eroavaisuuksia tosin löytyy joidenkin yksityiskohtien osalta. Myös kaksi jälkimmäistä toimenpidettä ovat yhdenmukaisia BEPS:n kanssa.

Direktiivit ovat luonteeltaan minimiharmonisaatiota. Siten tiukemmat kansalliset veron kiertämisen estämistä koskevat säännökset ovat mahdollisia. ►

Myös konsernin ulkopuolisten lainojen korot rajoitusten piiriin

Direktiivi ei vastaa täysin Suomen kansallista lainsäädäntöä eikä OECD:n BEPS-suosituksia. Etenkin korkovähennysrajoituksia koskeva artikla eroaa merkittävästi Suomessa voimassa olevasta sääntelystä. Säännös rajoittaa myös konsernin ulkopuolisten lainojen korkojen (mukaan lukien pankkilainojen korkojen) vähennyskelpoisuutta. Artiklan mukaan korot ovat vähennyskelpoisia vain siltä osin kuin ne eivät ylitä 30 prosenttia EBITDA:sta tai 3 000 000 euroa riippuen siitä, kumpi arvo on korkeampi. Suomessa voimassaolevan säännöksen mukaan 500 000 euroa ylittävät etuhyteyskorkomenot ovat vähennyskeltottomia, jos ne ylittävät 25 prosenttia EBITDA:sta.

Artikla pitää sisällään myös *safe haven*-säännön. Sen mukaan korkovähennysrajoituksia ei tietyin edellytyksin sovelleta, jos verovelvollisen oman pääoman osuus sen kokonaisvaroista on enintään kaksi prosenttiyksikköä alhaisempi kuin vastaava suhdeluku konsernilla, johon se kuuluu.

Korkovähennysrajoitusten laajentuminen TVL-toimintaan

Rahoitusalan yritykset jäivät korkovähennysrajoitusten soveltamisalan ulkopuolelle. Artiklan soveltamisalaan ei hyväksytty muita poikkeuksia.

Julkiset raportit tulisi direktiiviehdotuksen mukaan julkaista vuosittain yrityksen verkkosivuilla, ja niiden tulisi olla saatavilla viisi vuotta.

Suomessa korkovähennysrajoituksia tullaan todennäköisesti soveltamaan jatkossa myös muihin kuin elinkeinotoimintaa harjoittaviin yrityksiin, kuten kiinteistöyhtiöihin, jotka ovat olleet korkovähennysrajoitusten soveltamisalan ulkopuolella, ja elinkeinotoimintaa harjoittavien yritysten muun toiminnan tulolähteessä. Valtiovarainministeriö ei ole tiedottanut Suomen lainsäädäntöön suunniteltavista muutoksista.

Maakohtainen raportointi

Euroopan unionin maakohtaisen raportoinnin säännöt edellyttävät yritykseltä sekä yleisöjulkista että vain veroviranomaisen tietoon jäävää raportointia. Raportointivelvollisuus veroviranomaiselle hyväksyttiin EU:ssa, ja siitä tulee osa jäsenmaiden lainsäädäntöä 4.6.2017 mennessä.

Ei-julkinen maakohtainen raportointi

EU:n direktiivin mukainen raportointivelvollisuus veroviranomaisille on voimassa vain silloin, kun kansainvälisen konsernin tai emoyhtiön kotipaikka sijaitsee EU:n jäsenvaltiossa. Raportin tulee sisältää tietoja yrityksen avainlukuista, jotka antavat veroviranomaiselle numeraalisen käsityksen konsernin arvoketjusta ja voittojen kohdentumisesta.

Kokemuksemme mukaan konsernien huolena on raportin salassa pidettävien tietojen vuotaminen julkisuuteen, jolloin se voi pahimmillaan paljastaa liikesalai-

suuksia ja väärin tulkittuna, kontekstistaan irrallisena olla myös haitallinen yrityksen maineelle.

Julkinen maakohtainen raportointi

Julkinen raportointivelvollisuus tulee koskettamaan vain EU:n alueella liiketoimintaa harjoittavia yhtiöitä. Siten myös konserni, jonka ylin emoyhtiö sijaitsee EU:n ulkopuolella, on raportointivelvollinen EU:ssa sijaitsevista konsernin osista. Julkiset raportit tulisi direktiiviehdotuksen mukaan julkaista vuosittain yrityksen verkkosivuilla, ja niiden tulisi olla saatavilla viisi vuotta. Raportin sisällön on ehdotettu olevan suppeampi kuin veroviranomaisille annettavan raportin.

Tietojenvaihto

Tietojenvaihtovelvollisuuden laajentamisen taustalla on ajatus siitä, että lisääntyneen informaation ansiosta jäsenvaltiot kykenevät paremmin reagoimaan haitallisiin verotukseen liittyviin käytäntöihin. Tämä tapahtuu muun muassa lainsäädäntömuutoksin tai asianmukaisilla riskinarvioinneilla ja verotarkastuksilla sekä arvioimalla, noudattavatko yritykset käytäntöjä, jotka johtavat huomattaviin keinotekoiisiin tulonsiirtoihin verotuksellisesti edullisiin ympäristöihin. Unioni toivoo lisääntyneen avoimuuden saavan monikansalliset yritykset luopumaan toimenpiteistä, joilla ne ovat aikaisemmin kyenneet huomattavissa määrin minimoimaan verorasituksensa. ■

Lisätietoja

Hanna Höglund | Vero- ja lakipalvelut
p. 020 760 3278
hanna.hoglund@kpmg.fi

Ensimmäinen B4 Tax Kirkkovenesoutu – vauhtia ja verolaskentaa

Ensimmäistä kertaa järjestetystä B4 Tax Kirkkovenesoudusta on tulossa vuosittainen perinne.

Teksti **Pirjo Sohlo**

dea vero-osastojen välisestä kirkkovenesoudusta syntyi, kun KPMG:n veroasiantuntija **Hanna Höglund** havahtui siihen, että ”neljän suuren” verotiimien kesken ei järjestetä mitään yhteistä vapaa-ajan toimintaa, jossa veroasiantuntijat pääsisivät verkostoitumaan ja keskustelemaan rennoissa tunnelmissa muustakin kuin verotuksesta. Asiaan täytyi saada muutos.

B4 Tax Kirkkovenesoudun voittoon tarvitaan vauhdin ja voiman lisäksi voitokasta strategiaa. Kilpailun sääntöjen mukaan voittaja ei nimittäin ole välttämättä nopein, vaan pienimmän tuloveron saavuttanut joukkue. Joukkueen tulos (Tulovero) lasketaan kertomalla joukkueen soutuun käyttämä aika (Tulo) joukkuekohtaisella prosenttiluvulla (Verokanta). Verokannan osalta sovelletaan voimassa olevaa Suomen yhteisöverokantaa, johon tehdään sääntöjen mukaisia tiimikohtaisia vähennyksiä ja korotuksia. Riittävän substanssin takaamiseksi jokaisessa joukkueessa tulee sääntöjen mukaan olla myös vähintään yksi partneri. Sääntöjä tulkitsemaan kutsuttiin OTT, hallintoneuvos **Mikko Pikkujämsä** korkeimmasta hallinto-oikeudesta, jonka tehtävä oli toimia kilpailun ylituomarina.

Tuulinen sää lyhensi kilpailureittiä: tällä kertaa soudettiin Porsaan ympäri

Monipolviset säännöt ratkaisivat voiton kolmantena maaliin soutaneelle Deloittele. Vaikka EY:n joukkue saapuikin ensimmäisenä maaliin, oli sen lopullinen sijoitus toinen. KPMG jäi neljänneksi, mutta vauhti oli silläkin kova: ”*Kaikilla soutujiilla oli rakkoja käsissä ja koko paluumatka soudettiin vastatuuleen*,” kertoo joukkueen perämies **Janette Kuhlberg**. Perämiehen tehtävä oli haastava erityisesti äänenkäytön kannalta: ”*Rauhallisen tasatahdin ylläpitäminen oli vaikeaa, kun 14 innostunutta konsulttia piti saada soutamaan pitkää venettä yhtä aikaa*.” Parasta Kuhlbergin mukaan kisassa olivat lähes kaikille uuden lajin mukanaan tuomat yllätykset. Aina ei siis kannata treenata.

Ensi vuoden tapahtuman tavoitteena on saada katsomo täyteen. Ensimmäisen kisan kokemuksen perusteella sääntöihin tullaan tekemään lisäksi pieniä viilauksia, jotka lisäävät kilpailun verosuunnittelullista luonnetta entisestään. B4-yritysten monipuolista vero-osaamista tullaan hyödyntämään entistä tehokkaammin ainakin joukkueiden kokoonpanovaatimuksissa. ■

Hallitusti huipulle

Haluamme olla mukana tekemässä suomalaisten haaveista totta. Järjestämme perhe- ja kasvuyrityksille seminaarikiertueen ensi keväänä. Seminaareissa inspiroidutaan yritysten menestystarinoista ja muun muassa kuullaan toimittaja, tuottaja Arman Alizadin matkasta kohti unelmien saavuttamista.

Seminaarikiertueemme käynnistyy Turussa 26.4.2017. Seuraavat tapahtumat ovat Tampereella 3.5.2017, Oulussa 10.5.2017, ja huipennus Helsingissä 17.5.2017.

Lisätietoa
tammikuussa 2017.

Ole kuulolla ja
tule mukaan!

kpmg.fi

Tavoitteidesi
tukena.

KPMG

Perintö- ja lahjaverolakiin esitetyt muutokset

Hallitus on lokakuun alussa antanut esityksen perintö- ja lahjaverolakiin tehtävistä muutoksista. Samalla esitetään sukupolvenvaihdoksiin liittyvää muutosta myös tuloverolakiin.

Teksti **Timo Partanen**

Muutosten ensisijaisena tavoitteena on helpottaa sukupolvenvaihdoksia muun muassa keventämällä perintö- ja lahjaveroasteikkoa. Toisaalta kyseisten helpotusten kattamiseksi osa esityksistä on veropohjaa laajentavia ja verotusta kiristäviä.

Muutosesitysten pääkohdat

Perintö- ja lahjaverotusta esitetään kevennettäväksi veroasteikkojen kaikissa portaissa. Niitä painotetaan kuitenkin ensimmäisen lahjaveroluokan yläpäähän yritysten ja maatilojen sukupolvenvaihdosten edistämiseksi. Kevennykset toteutettaisiin veroprosentteja alentamalla sekä asteikkojen lukumäärää ja alarajaa muuttamalla. Lisäksi lahjaverotuksen pienintä verotettavaa määrää esitetään nostettavaksi tuhannella eurolla. Vaikka ehdotettua muutosta on perusteltu sukupolvenvaihdosten helpottamisella, kevennykset vaikuttavat toteutessaan luonnollisesti kaikkien perintöjen ja lahjojen verotukseen.

Sukupolvenvaihdosten helpottamisen ja perillisten yhdenmukaisen kohtelun kannalta erittäin tärkeä muutosesitys on, että myös alaikäinen perillinen voisi saada hyväkseen samat sukupolvenvaihdoshuojennukset kuin täysi-ikäiset perilliset. Esityksen mukaan alaikäisen perillisen osalta yritystoiminnan jatkamisena voitaisiin pitää myös edunvalvojan toimintaa osakeyhtiössä. Tämän hetkisen lainsäädännön mukaan alaikäinen perillinen ei voi saada hyväkseen sukupolvenvaihdoshuojennuksia, vaikka hänen täysi-ikäiset sisaruksensa saisivat ne hyväkseen. Lahjoitustilanteissa alaikäiset eivät jatkossakaan voi saada hyväkseen sukupolvenvaihdoshuojennuksia.

Perillisten asemaa esitetään helpotettavaksi myös siten, ettei perintöveroa lähetetä ulosottoon, eikä sen perusteella haeta verovelvollista konkurssiin tai merkitä tietoa julkiseen verovelkarekisteriin ennen kuin on kulunut kaksi vuotta veron ensimmäisestä eräpäivästä. Tältä ajalta esitetään kuitenkin perittäväksi normaalia viivästyskorkoa.

Veropohjaa laajentava ja samalla verotusta kiristävä ehdotus koskee tiettyjen, perittävän kuoleman johdosta maksettavien vakuutuskorvausten ja niihin verrattavien taloudellisten tukien osittaisen verovapauden poistamista. Esitys koskee esimerkiksi säästöhenkivakuutuksiin liittyviä kuolemanvarakorvauksia sekä puhtaita riskihenkivakuutuksia, kuten työntekijöiden ryhmähenkivakuutuksia ja näihin verrattavia taloudellisia tukia. Esityksen piiriin eivät kuitenkaan kuulu tuloverotuksen alaiset vakuutuskorvaukset, kuten leskelle ja lapsille elatuksen menetyksen perusteella maksettavat perhe-eläkkeet. Kyseinen esitys nostatti lausuntokieroksella selvästi eniten vastustusta, kun yli puolet lausunnonantajista vastusti esitystä joko kokonaan tai osittain. Esityksen vastustajia löytyi hyvin erilaisten intressipiirien joukosta, ja onkin mielenkiintoista nähdä vahvistetaanko lakimuutos hallituksen esityksen perusteella vai tuleeko asiaan muutosta eduskuntakäsittelyssä. ►

Maksuviivästyksiä koskevaa esitystä lukuun ottamatta edellä mainitut perintö- ja lahjaverotuksen uudistukset astuvat voimaan 1.1.2017 alkaen. Muutoksia sovellettaisiin tilanteissa, joissa perintö- tai lahjaverovelvollisuus on alkanut tämän jälkeen.

Tuloverolakiin esitetty muutos on luonteeltaan verotusta kiristävä, ja esityksessä muodossaan se tulee käytännössä kiristämään takautuvasti myös aiemmin toteutettujen sukupolvenvaihdosten verotusta. Muutosesityksen kohteena olevan tuloverolain 47 §:n tämänhetkisen muotoilun mukaan perintönä tai lahjana saadun omaisuuden jatkoluovutuksessa omaisuuden hankintamenona pidetään perintö- ja lahjaveron toimittamisen yhteydessä omaisuudelle määritettyä käypää arvoa. Säännöstä esitetään muutettavaksi siten, että perintönä tai lahjana saadun yrityksen tai sen osan luovutuksissa omaisuuden hankintamenona pidetäänkin sitä arvoa, josta perintö- tai lahjavero on suoritettu. Muutos kiristää huomattavasti esimerkiksi sukupolvenvaihdoshuojennetun yrityksen osakkeiden myynnin verotusta. Lisäksi muutosta sovelletaan ensimmäisen kerran verovuonna 2017 toimitettavassa verotuksessa. Täten uudistettua säännöstä ei sovelleta pelkästään 1.1.2017 tai sen jälkeen perintönä tai lahjana saadun omaisuuden luovutuksiin, vaan takautuvasti myös ennen lain voimaantuloa saadun omaisuuden luovutuksiin.

Esitysten vaikutukset sukupolvenvaihdoksiin

Esitetyillä muutoksilla on vaikutusta niin tulevien kuin jo toteutuneiden sukupolvenvaihdosten verotukseen. Erityisesti perintö- ja lahjaveroaasteikkojen kevenykset tulevat toteutuessaan helpottamaan sukupolvenvaihdoksia. Varsinkin suuremmissa lahjoissa verosäästö tulee esityksen mukaisilla veroasteikoilla olemaan yli kaksikymmentä prosenttia tällä hetkellä voimassa oleviin asteikkoihin verrattuna. Euromääräisesti lahjaverosäästö ei kuitenkaan läheskään kaikissa tapauksissa tule olemaan erityisen

Niin suunnitteilla olevan kuin jo toteutetun sukupolvenvaihdon verotukseen liittyvissä kysymyksissä kannattaakin olla viipymättä yhteydessä veroasiantuntijaan.

korkea. Lisäksi on muistettava, että lahjaverotus on vain yksi sukupolvenvaihdoksissa huomioitavista seikoista, eikä suunniteltua sukupolvenvaihdosta todennäköisesti kannata lykätä ensi vuodelle pelkästään lahjaveroaasteikon keventymisen takia.

Huomioonotettavia seikkoja ovat esimerkiksi valinta kaupan ja suoran lahjoituksen välillä. Valintaan liittyy olennaisena osana harkinta siitä, kuinka paljon rahaa halutaan järjestelyssä kokonaisuudessaan tarvittavan esimerkiksi kauppahinnan ja verojen muodossa, ja kuinka paljon rahaa halutaan maksettavan perhepiiriin ulkopuolelle esimerkiksi verojen tai ulkopuolisen rahoituksen muodossa. Lahjanluonteisesta kaupasta ei tietyin edellytyksin makseta lahjaveroa, joten tällaisiin tilanteisiin lahjaveroaasteikon keventämisellä ei ole vaikutusta. Sukupolvenvaihdoksella ja sen toteuttamistavalla voi olla vaikutusta varojenjaon verotukseen. Järjestelyn toteuttaminen tänä vuonna voikin varojenjaon verotuksen kautta kompensoida lahjaveroaasteikon keventymisen tuoman hyödyn joko lahjansaajan tai koko perheen tasolla.

On myös muistettava, että jos sukupolvenvaihdosta lykätään ensi vuoteen, lahjoitettavien osakkeiden arvo saattaa nousta. Tämä puolestaan voi joko mitätöidä kevennetyn lahjaveroaasteikon hyödyt tai huojennuksesta huolimatta jopa nostaa lahjaveron korkeammaksi kuin tänä vuonna toteutetussa sukupolvenvaihdoksessa.

Alaikäisten perijöiden mahdollisuus saada hyväkseen sukupolvenvaihdoshuojennus on ehdoton parannus nykytilanteeseen. Muutos muuttaa perintö-

verotusta oikeudenmukaisemmaksi ja tasapuoliseksi perijöiden kesken.

Tuloverolakiin esitetty muutos kiristää sukupolvenvaihdoshuojennettujen osakkeiden luovutusten verotusta. Tilanteissa, joissa yrityksen käyvän arvon ja sukupolvenvaihdoshuojennuksen mukaisen arvon välinen ero on ollut suuri, myös jatkoluovutuksen verotus kiristyy huomattavasti. Lisäksi on muistettava, että sukupolvenvaihdoshuojennuksiin liittyy niin sanottu karenssi-aika, jolloin luovutettuun omaisuuteen kohdistuu raskaammat veroseuraamukset. Mikäli sukupolvenvaihdoshuojennetun omaisuuden luovuttaminen on lähitulevaisuudessa ajankohtaista, erilaisten vaihtoehtojen vaikutukset kokonaisverorasiin on syytä selvittää hyvissä ajoin etukäteen.

Niin suunnitteilla olevan kuin jo toteutetun sukupolvenvaihdon verotukseen liittyvissä kysymyksissä kannattaakin olla viipymättä yhteydessä veroasiantuntijaan. ■

Lisätietoja

Timo Partanen | Vero- ja lakipalvelut
p. 020 760 3318
timo.partanen@kpmg.fi

Ajankohtaista

Työvoiman saatavuus ja uudet innovaatiot kriittisiä menestystekijöitä perheyrityksille

Euroopan taloudellinen kilpailukyky lepää suuressa määrin perheyrittäjien toimintaedellytysten varassa. Perheyrittäjät Euroopassa suhtautuvat edelleen luottavaisesti tulevaisuuteen, vaikka osaavan työvoiman saatavuus ja uudet innovaatiot ovat yhä enemmän päivittäisiä huolenaiheita.

Tutustu julkaisuun osoitteessa:
www.kpmg.fi

Strategiaprofessori Gupta: Yritysten kannattaa keskittää jatkossakin Aasiaan

Yritysten kannattaa vahvistaa läsnäoloaan kehittyvillä markkinoilla, sillä Kiinan talouskasvun hidastumisesta huolimatta maailmantalouden painopiste siirtyy edelleen väijäämättä Aasiaan.

Lue lisää osoitteesta:
www.kpmg.fi

Tutustu uusimpiin blogikirjoituksiimme!

- Vanhentuneesta työaikalaista tullut työn este
- Opettavainen tarina puusepistä ja strategisesta valinnasta
- Tukeeko suomalainen sponsorointi urheilua oikeaan aikaan?

www.suuntakasvuun.fi

Työnantajan tarjoamat edut ulkomaankomennuksella – veronalaista vai verovapaata?

Ulkomaankomennukselle lähetettäville henkilöille tarjotaan usein etuja ja palkanlisiä, joita puhtaasti kotimaisessa työskentelytilanteessa ei tarjottaisi. Työnantaja ja työntekijä eivät useinkaan miellä näitä varsinaiseksi palkitsemiseksi, vaan välttämättömiksi kustannuksiksi, jotka työnantaja korvaa ulkomaantyöskentelyn sujumisen varmistamiseksi.

Teksti **Anna-Leena Rautajuuri**

Työnantaja saattaa maksaa esimerkiksi työntekijän ja tämän perheen asumisen, lasten koulunkäyntimaksuja, vakuutuksia, olosuhdelisiä sekä viranomaisvelvoitteisiin liittyviä palveluja, kuten veroilmoitusten laatimispalvelun, työluvan hakemisen sekä työskentelymaassa vaadittavissa rekisteröinneissä ja käytännön asioissa avustamisen.

Puhtaasti rahana maksettavat palkanlisät ovat verotuksellisesti yleensä ongelmattomia, sillä niitä käsitellään samalla tavalla kuin tavallista kuukausittaista rahapalkkaa. Suomesta ulkomaille lähetettävien työntekijöiden kohdalla kaikki ulkomaantyöskentelyyn liittyvät erät voidaan käsitellä Suomessa verovapaina kuuden kuukauden säännön soveltamisen nojalla. Tilanne on toinen, kun on

kyse ulkomaankomennuksista, joihin kuuden kuukauden sääntö ei sovellu, tai ulkomailta Suomeen tulevista työntekijöistä. Tällöin joudutaan kunkin edun kohdalla erikseen pohtimaan, millainen kyseisen edun verotuskohtelu on. Viime aikoina erityistä mielenkiintoa ovat herättäneet komennusmatkavakuutukset ja työntekijän veroilmoituksen laatimisesta aiheutuneiden kustannusten korvaaminen.

Tuloverolain säännökset

Tuloverolain 76 §:ssä on erikseen säädetty tiettyjen ulkomaantyöskentelyyn liittyvien etujen verovapaudesta. Pykälän 1 momentin 5 kohdassa säädetään verovapaaksi työntekijän ja hänen perheensä matka- ja muutto-kustannukset, ulkomailta työnantajan

kustantama tavanomainen palveluhenkilöstö, lasten koulutus sekä ulkomailta sijaitsevasta asuntoedusta Verohallinnon päätöksen mukaan se osa, joka ylittää edun kohtuullisen arvon. Tuloverolain 76 §:n säännös on kuitenkin kirjoitettu ainoastaan ulkomailta tapahtuvaa työskentelyä varten. Suomeen tulevan työntekijän kohdalla tätä ei voi soveltaa.

Ulkomailta Suomeen tulevien työntekijöiden kohdalla herää usein kysymys siitä, voiko työnantaja korvata Suomeen lähetettävälle työntekijälle verovapaasti ulkomaantyöskentelystä aiheutuvia lisäkustannuksia. Mikäli kyse olisi tuloverolain 71–73 §:ssä tarkoitettusta tilapäisestä työmatkasta, verovapaisiin korvauksiin kuuluisivat tavanomaiset työmatkakustannukset Verohallinnon päätöksessä määritellyissä rajoissa. ►

Näihin verovapaisiin korvauksiin eivät kuitenkaan lukeudu ulkomaantyöskentelytilanteissa usein järjestetyt edut, kuten veroilmoituksen laatiminen tai komennusmatkavakuutuksen ottaminen.

Kun tuloverolain 76 § ei sovellu, joudutaan pohtimaan yleisiä tulon veronalaisuutta ja verovapautta koskevia säännöksiä. Oikeuskäytännössä on pohdittu sitä, milloin ulkomaantyöskentely on työnantajan intressissä siten, että siihen liittyviä kustannuksia on voitava korvata verovapaasti työstä aiheutuvina kustannuksina. Puhtaasti kotimaisissa tilanteisakin esimerkiksi työntekijän muuttokustannuksia on voitu korvata verovapaasti työnantajan määräyksestä ja intressissä tapahtuneissa muutoissa. Kyse on kuitenkin poikkeuksellisista tilanteista. Suomesta ulkomaille suuntautuvan työskentelyn kohdalla nimenomainen säännös poistaa tulkinnanvaraisuuden muuttokustannusten korvaamisen osalta. Mielienkiintoisia rajanvetotapauksia aiheuttaa-kin näissä tapauksissa lähinnä se, mitä kaikkea muuttokustannusten korvaamiseen luetaan.

Komennusmatkavakuutus

Komennusmatkavakuutuksen vakuutus- turva sisältää tyypillisesti matkatapatur- mavakuutuksen, matkasairausvakuutuk- sen, terveydenhuoltoa, matkatavarava- kuutuksen ja oikeusturvavakuutuksen. Kyse on siis laajemmasta vakuutuksesta kuin tavanomainen lyhyisiin työmatkoi- hin liittyvä vakuutus, etenkin vakuutuk- seen sisältyvän terveydenhuollon osalta. Lähivuosilta löytyy komennusmatkava- kuutuksiin liittyen sekä oikeus- että vero- tuskäytäntöjä (muun muassa ennakkoratkaisupäätöksiä). Tuorein hallinto- oikeustasoinen päätös lienee Helsingin hallinto-oikeuden päätös vuodelta 2013 (06214/12/8110). Edellä mainitut ennakkoratkaisu- ja hallinto-oikeuspäätökset koskevat Suomesta ulkomaille lähetetty- jä työntekijöitä. Komennusmatkavakuu- tus on näissä päätöksissä katsottu työn- tekijälle verovapaaksi eduksi. Päätök- sissä ulkomaantyöskentely on katsottu tapahtuvaksi työnantajan intressissä, jol- loin vakuutusmaksut on rinnastettu tulo- verolain 76 §:n 1 momentin 5 kohdan

mukaisiin matka- ja muuttokustannuk- siin. Hallinto-oikeuden päätöksessä on nimenomaisesti viitattu myös siihen, että vakuutus voisi olla verovapaa paitsi työntekijän itsensä myös hänen perheen- jäsentensä osalta.

Työnantajan ja työntekijän näkökulmasta kyse ei ole niinkään työsuorituksesta palkitsemisesta, vaan ulkomaantyöskentelyn sujuvuuden varmistamisesta.

Ulkomailta Suomeen tulevien työn- tekijöiden komennusvakuutusten osal- ta tilanne on ollut pitkään tulkinnanva- rainen, eikä asiasta ole ollut varsinais- ta oikeuskäytäntöä. Tuloverolain 76 §:ää vastaavan säännöksen puuttumisen vuoksi tulkinnassa on jouduttu hake- maan tukea siitä, onko kyseessä työn- tajan intressissä tapahtuvasta työsken- telystä siten, että vakuutus voitaisiin kat- soa verovapaaksi. Korkein hallinto-oikeus sai 23.6.2016 antamassaan päätökses- sä (T 2810) ottaa tähän kantaa. Tapauk- sessa oli kyse kansainvälisen konsernin Ruotsin tytäryhtiössä työskenteleväs- tä henkilöstä, joka lähetettiin ulkomaan- komennukselle Suomeen. Päätökses- sä vakuutus katsottiin verovapaaksi, koska kyse oli työnantajan intressissä tapahtuvasta ulkomaantyöskentelystä ja vakuutus oli osa konsernin ulkomaan- komennustoimintaa. Vakuutukseen lii- tettiin automaattisesti kaikki ne, jotka työskentelevät ulkomaankomennuksella ja vakuutuksen sisältö oli kohdemaasta riippumatta kaikille sama. Korkein hallin- to-oikeus viittasi perusteluissaan myös siihen, että vakuutuksella on tarkoitus kattaa työnantajan riskejä. Päätös oli hyvin perusteltu ja oikeudenmukainen. Lisäksi se selvittää huomattavasti epä- selvyyttä, joka Suomeen tulevien työn- tekijöiden komennusmatkavakuutuksiin liittyi aiemmin. Joka tapauksessa johta- vana tausta-ajatuksena näyttää olevan se, että työnantajan on voitava korvata

tietyt työskentelyyn liittyvät kustan- nukset ilman, että korvauksista aiheu- tuu työntekijälle veroseuraamuksia. Nyt saadun päätöksen perusteella työnanta- jan on hyvä tarkistaa oman komennus- vakuutuksensa ehdot ja se, voidaanko

vakuutus rinnastaa nyt päätöksen koh- teena olevaan verovapaaseen vakuutuk- seen.

Veroilmoituspalvelu Suomeen tulevalle työntekijälle

Useiden muiden maiden tavoin myös Suomessa on joitain vuosia sitten herän- nyt keskustelu ulkomaankomennuk- sella olevalle työntekijälle tarjottavan veroilmoituspalvelun verotuskohtelusta. Nyt korkein hallinto-oikeus on kahdes- sa julkaisemassaan päätöksessä otta- nut kantaa asiaan (KHO 20.4.2016/1508 ja 1509). Toinen päätös koski työnteki- jän saaman edun veronalaisuutta ja toi- nen arvonlisäveron vähennyskelpoisuutta. Kyse oli nettopalkkasopimuksella Suomeen tulevasta työntekijästä, jonka veroilmoituksen laatimiseen työnantaja oli ostanut asiantuntija-apua. Työnanta- ja perusteli palvelua erityisesti sillä, että työnantajan intressin ja edun mukaista on varmistaa, että palkka tulee varmas- ti ilmoitettua veroilmoituksella oikein. Korkein hallinto-oikeus päätyi kuitenkin toiseen lopputulokseen ja totesi työnan- tajan korvanneen työntekijän elantokus- tannuksia, mitä on pidettävä veronalai- sena etuna. Päätöksessä ei oteta kan- taan siihen, mikä veronalaisen edun arvo on, ja sen määrittäminen saattaakin olla haastavaa. Joka tapauksessa etu tulee ottaa huomioon ennakkoperinnässä ja raportoida työntekijän veroilmoituksella veronalaisena palkkana.

Ennakointi kannattaa

Ulkomaantyöskentelyn aikana tarjottaviin etuihin ja maksettaviin korvauksiin liittyy monia tulkinnanvaraisia kysymyksiä etenkin niissä tilanteissa, joissa kyse on joko Suomeen tulevasta työntekijästä tai sellaisesta ulkomaille lähetettävästä työntekijästä, jonka palkkaan kuuden kuukauden sääntö ei sovellu. Työnantajan ja työntekijän näkökulmasta kyse ei ole niinkään työsuorituksesta palkitsemisesta, vaan ulkomaantyöskentelyn sujuvuuden varmistamisesta. Hyvällä etukäteissuunnittelulla voidaan säästää sekä työnantajan että työntekijän kustannuksia, kun etujen ja korvausten maksutapa on kustannus- ja verotehokkain. Samalla varmistetaan, ettei työntekijälle tai työnantajalle aiheudu jälkikäteen kustannuksia etujen ja korvausten väärästä käsittelystä. Edellä käsiteltyt säännöt ja oikeuskäytäntö määrittävät ainoastaan sen, milloin Suomi ei verota työnantajan tarjoamaa etua. Kokoonaan toinen kysymys on, miten etua tai tuloa verotetaan siellä, missä työntekijä tulee työskentelemään. ■

Lisätietoja

Anna-Leena Rautajuuri | Vero- ja lakipalvelut
p. 020 760 3395
annaleena.rautajuuri@kpmg.fi

Merkittävä päätös sivullisen tiedonantovelvollisuudesta

Verokonsultointia harjoittava yhtiö ei ollut velvollinen luovuttamaan asiakkaansa toimeksiannosta laatimaansa verotusta koskevaa muistiota Verohallinnolle verotarkastuksen yhteydessä.

Teksti **Janette Kuhlberg**

Korkein hallinto-oikeus antoi asiasta päätöksen (KHO:2016:127), joka on merkittävä sivullisen tiedonantovelvollisuuden näkökulmasta.

Tapauksen kuvaus

A Oy on tilintarkastusyhteisö, jonka toimialaan kuuluu muun muassa verokonsultointi. Yhtiön asiakkailleen laatimat muistiot ja selvitykset ovat tyypillisesti luottamuksellisia. A Oy oli laskuttanut K Oy:tä sille laatimastaan muistiosta, joka koski pikavippitoiminnan arvonlisäverokäsittelyä. K Oy oli tämän jälkeen ilmoittautunut arvonlisäverovelvollisten rekisteriin sekä ryhtynyt kesken tilikauden ilmoittamaan ja tilittämään arvonlisäveroa käännetyin verovelvollisuuden alaisista palveluostoistaan.

Yhtiön menettelyssä oli ollut virheitä ja Verohallinto oli katsonut muistiolla olevan merkitystä arvioitaessa virheiden vaikutusta yhtiön verotukseen. Verohallinto oli

tekemällään päätöksellä sivullisen tiedonantovelvollisuuteen vedoten kehottanut A Oy:tä esittämään tarkastettavaksi A Oy:n K Oy:lle laatiman asiakirjan.

Ulkopuolisen asiantuntijan laatimasta muistiosta ei sivullisen tiedonantovelvollisuutta

Oikeus katsoi, että verotuksen toimittamista varten tarpeelliset tiedot ovat olleet verotarkastajien saatavilla. Muistion ei katsottu muodostavan verotuksen perusteena olevia tietoja, vaan esittävän asiantuntijamielipiteitä ja arvioita. Lisäksi, kun huomioon otetaan verotusmenettelyssä sovellettavat suhteellisuusperiaate sekä objektiivisuuden ja tarkoitussidonnaisuuden

periaatteet, muistion katsottiin olevan rajoitetumman tiedonantovelvollisuuden piirissä eikä A Oy:llä siksi ole velvollisuutta luovuttaa muistiota.

Asiakirjan tarpeellisuus verotuksen toimittamisessa keskeistä

Olennaista Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisun perusteella vaikuttaa olevan se, onko luovutettavaksi vaadittava asiakirja tarpeen verotuksen toimittamista varten. Verosuunnitteluun tarkoitettua muistiota tai vastaavia asiakirjoja, joissa esitetään asiantuntijamielipiteitä, suunnitelmia, vertailuja tai arvioita, ei voitane yleisemminkään pitää tarpeellisenä verotuksen toimittamiseen liittyen. ■

Lisätietoja

Janette Kuhlberg | Vero- ja lakipalvelut
p. 020 760 3333
janette.kuhlberg@kpmg.fi

Etälääketiede ja digitaaliset sote-palvelut yleistyvät – tietosuojan merkitys kasvaa

Sosiaali- ja terveyssektorin palvelujen digitalisoituminen sekä terveydenhuollossa annettavat etäpalvelut muuttavat tulevaisuudessa palvelujärjestelmää ja toimintamalleja. Samalla tietosuojaa kehitetään teknologian ja lainsäädännön muutoksessa.

Teksti **Charlotta Henriksson**

Etäpalveluilla tarkoitetaan sosiaali- ja terveysministeriön (STM) linjauksen mukaan terveydenhuollon palvelujen antamista telelääketieteen keinoin, jolloin esimerkiksi potilaan tutkiminen, hoitaminen, hoitoon liittyvä pää- töksenteko ja suositukset perustuvat televiestintäjärjestelmillä välitettyyn tietoon ja dokumentteihin. Palvelut voidaan toteuttaa esimerkiksi videovälitteisen internet-yhteyden tai älypuhelimien kautta, eikä potilas välttämättä tapaa terveydenhuollon ammattihenkilöä lainkaan.

STM:n mukaan etäpalveluja koskevien yksityisten sosiaali- ja terveydenhuollon lupien ja lupakyselyiden määrä on lisääntynyt. Uusien palvelumuotojen yleistyessä tietosuojan ja tietoturvan varmistaminen ovat keskeisessä asemassa, sillä uusien teknologioiden ja digitalisoitumisen myötä kehittyvät toimintamallit edellyttävät asiakas- ja potilastietojen käsittelyä erilaisissa tietojärjestelmissä ja käyttöympäristöissä.

Sote- ja tietosuojalainsäädäntö muutostilassa

Sosiaali- ja terveyssektoria koskevien lainsäädäntöhankeiden – sote- ja maakuntauudistuksen ja sosiaali- ja terveyspalvelujen tuottamista koskevan lakiuudistuksen – tarkoituksena on muun muassa varmistaa palveluiden hyvä laatutaso sekä asiakas- ja

potilasturvallisuus. Lakimuutoksilla selkeytetään myös palveluntarjoajien tietosuojavelvoitteita ja -vastuita.

Julkisista sote-palveluista vastaavat maakunnat olisivat maakunnan järjestämisvastuulle kuuluvassa toiminnassa syntyvien henkilötietojen osalta rekisterinpitäjän asemassa. Palvelun tuottaja olisi kuitenkin rekisterinpitäjä omassa toiminnassaan, jossa palvelu annetaan asiakkaalle tai potilaalle kyseisen palvelun tuottajan lukuun. Jos taas sote-palvelua tuotettaisiin toisen lukuun tai toimeksiannosta, palvelun järjestäjä, jonka lukuun palvelua tuotetaan, olisi rekisterinpitäjän asemassa. Sote-palvelujen tuottamista koskevan hallituksen esitysluonnoksen mukaan palvelun tuottajat voisivat myös keskenään sopia, että ne rekisteröisivät esitysluonnoksessa tarkoitetun yhteisen palveluyksikön. Silloin niiden tulisi valita keskuudestaan vastuullinen palveluntuottaja, joka olisi myös yhteisen palveluyksikön potilas- ja asiakasrekisterien rekisterinpitäjä.

EU:n yleisen tietosuojasetuksen soveltaminen alkaa 25.5.2018. Se asettaa rekisterinpitäjälle tietosuojan järjestämisestä koskevia velvollisuuksia, jotka on otettava huomioon myös sote-palveluja tuottaessa. Tällä hetkellä henkilötietojen suojaa koskevan kansallisen lainsäädännön tarkistaminen on kuitenkin vielä kesken, ja oikeusministeriön työryhmässä

selvitetään muun muassa, kuinka paljon liikkumavaraa tietosuoja-asetus jättää jäsenvaltion lainsäädännölle. Tältä osin henkilötietojen käsittelyyn sovellettava lainsäädäntö selkeytyy työryhmälle asetetun aikataulun mukaan keväällä 2017.

Myös sote-asiakastietojen käsittelyä koskevaa lainsäädäntöä ollaan uudistamassa. Tiedonhallinnan tehostamistavoite ilmenee ”Tieto hyvinvoinnin ja uudistuvien palvelujen tukena – Sote-tieto hyötykäyttöön” -strategiasta, jonka tarkoituksena on tukea palvelujen uudistamista ja kansalaisten aktiivisuutta oman hyvinvointinsa ylläpidossa tiedonhallinnan ja sähköisten palvelujen avulla.

Omaavalvontasuunnitelma osana tietosuojan vuosisuunnitelmaa

Sote-sektorilla tietosuojan ja tietoturvan toteutumista seurataan omaavallonnalla, josta on laadittava laissa määritelty omaavallontasuunnitelma. Sen tarkoituksena on toimia palvelun tuottajan tietosuoja- ja tietoturvaatehtävien toteuttamisen tukena ja muun muassa varmistaa, että henkilöstö on tietoinen asianmukaisista menettelyistä ja noudattaa niitä asiakas- ja potilas-tietojen käsittelyssä, arkaluontoisten tietojen salassapitovelvollisuus otetaan huomioon ja tietoturva vaatimuksia noudatetaan

tietojärjestelmien sekä käyttöympäristöjen edellyttämällä tavalla. Lisäksi seuranta- ja valvontasuunnitelmassa on määriteltävä säännöllisen henkilötietojen käytön seurannan toimintaperiaatteet ja toimintasuunnitelma väärinkäytösten varalle.

Sote-palvelujen tuottamista koskevan hallituksen esitysluonnoksen mukaan palvelun tuottajan omaa vastuuta palvelujen laadusta, turvallisuudesta ja asianmukaisuudesta vahvistetaan. Tämän mukaisesti kaikilla palvelun tuottajilla tulisi olla omaavallontasuunnitelma, joka kattaisi kaikki palvelun tuottajan tarjoamat palvelut. Jos palvelun tuottaja tarjoaisi esimerkiksi etälääketieteen digitaalisia palvelumalleja, myös näiden palvelujen erityispiirteet tulisi arvioida osana omaavallontaa. Suunnitelmassa tulisi kuvata, miten tietojärjestelmän asianmukainen sekä riittävän tietoturvallinen käyttö varmistetaan omaavallontan kohteen käyttöympäristössä ja miten tietoturva on vastuutettu ja organisoitu riskien hallitsemiseksi.

EU:n yleisen tietosuoja-asetuksen mukaan rekisterinpitäjä vastaa siitä, ja sen on osoitusvelvollisuuden mukaisesti kysyttävä pystyttävä osoittamaan, että henkilötietojen käsittely täyttää asetuksen laatuvaatimukset. Lisäksi rekisterinpitäjää koskevat henkilötietojen käsittelyssä noudatettavat säännöt ja periaatteet edellyttävät tietosuojan suunnittelua ►

(*privacy by design*) ja tietosuojavaatimusten huomioon ottamista oletusarvoisesti (*privacy by default*). Omavalvontasuunnitelma voisi muodostaa osan rekisterinpitäjäasemassa olevan sote-palvelun tuottajan tietosuoja-asiakirjoja ja toimintamalleja, joilla se osoittaisi huolehtivansa tietosuojasta tietosuoja-asetuksen mukaisesti.

Tulevaisuudessa sopimukset keskeisessä roolissa?

Käytännössä sosiaali- ja terveyssektorin palvelutuotanto on monimuotoistunut palveluiden ulkoistamisen, ostopalveluiden ja alihankinnan myötä. Tällä hetkellä kunnat ostavat yksityisiltä palvelujen tuottajilta merkittävän osan järjestämismvastuunsa piiriin kuuluvista sosiaali- ja terveyspalveluista. Näissä järjestelyissä osapuolten tekemät sopimukset ovat tärkeässä asemassa. Palvelun järjestäjällä on nimittäin rekisterinpitäjänä velvollisuus varmistaa, että sen käyttämä palvelun tuottaja muun muassa noudattaa tietosuojaa ja henkilötietojen käsittelyä koskevia säännöksiä ja käsittelee asiakastietoja lain mukaisesti. Palvelun tuottaja puolestaan sitoutuu sopimuksella täyttämään velvollisuutensa palvelun järjestäjää kohtaan.

EU:n yleisen tietosuoja-asetuksen mukaan rekisterinpitäjä ei ylipäänsä saa hankkia henkilötietojen käsittelypalveluita kuin ainoastaan sellaisilta käsittelijöiltä, jotka toteuttavat asetuksen laatuvaatimukset täyttävät tekniset ja organisatoriset toimet rekisteröityjen oikeuksien suojelemiseksi. Sote-palvelujen järjestäjän on siis varmistettava, että sen käyttämät palvelujen tuottajat ja esimerkiksi niiden digitaaliset etälääketieteen palveluratkaisut, joissa käsitellään henkilötietoja, täyttävät tietosuoja-asetuksen vaatimukset. Käytännössä palvelujen kilpailutus ja hankinta voivat edellyttää uusien teknisten ratkaisujen erityispiirteet huomioon ottavaa riskienhallintasuunnitelmaa ja huolellista vaatimusten määrittelyä.

Tietosuoja-asetuksessa on myös säädetty henkilötietojen käsittelijän kanssa tehtävän sopimuksen vähimmäissisällöstä. Tietosuoja-asetuksen vaatimuksia tulisi soveltaa myös sote-palveluista sovittaessa, kun rekisterinpitäjäasemassa oleva organisaatio hankkii palveluita henkilötietojen käsittelijän asemassa olevalta toimijalta. Sopimuksessa tulisi muun muassa sopia, että henkilötietojen käsittelijä käsittelee henkilötietoja ainoastaan rekisterinpitäjän antamien dokumentoitujen ohjeiden mukaisesti. Tämä edellyttää käytännössä sote-palvelujen järjestäjiltä ja maakunnilta palvelutuotannon huolellista ohjeistamista kunkin palvelun tuottajan kohdalla myös uudet palveluratkaisut ja niiden mahdolliset tietosuojariskit huomioon ottaen. Samalla rekisterinpitäjäasemassa olevat organisaatiot saavat sopimusten kautta mahdollisuuden saattaa palvelun tuottajien välityksellä voimaan noudattamiaan korkeatasoisia tietosuoja- ja tietoturvakäytäntöjä ja yhtenäistää toimintamalleja yleisesti noudettaviksi standardeiksi.

Teknologian ja lainsäädännön kehitys antavat kiinnostavia mahdollisuuksia sote-alan toimijoille.

Tietosuoja on menestymisen edellytys

Teknologian ja lainsäädännön kehitys antavat kiinnostavia mahdollisuuksia sote-alan toimijoille. Oikein toteutettuna palveluiden kehitystyö tuottaa hyötyjä yksittäisten potilaiden lisäksi koko yhteiskunnalle kustannustehokkaan palvelutuotannon muodossa. Nopea muutostahti voi kuitenkin herättää huolia asiakas- ja potilasturvallisuutta koskien. Sellaiset toimijat, jotka korkeatasoisten tietosuoja- ja tietoturvakäytäntöjen avulla säilyttävät asiakkaiden luottamuksen ja vastaavat palveluodotuksiin, tulevatkin menestymään palvelujen tuottajien keskinäisessä kilpailussa myös tulevaisuudessa. ■

Lisätietoja

Charlotta Henriksson | Lakipalvelut
p. 020 760 3174
charlotta.henriksson@kpmg.fi

Uusi laki työntekijöiden lähettämisestä on tullut voimaan

Laki työntekijöiden lähettämisestä (447/2016) korvasi aiemmin voimassa olleen lain lähetetyistä työntekijöistä (1146/1999). Uuden lain tarkoituksena on tehostaa valvontaa ja varmistaa, että Suomeen työntekijöitä lähettävät yritykset noudattavat Suomen työehtoja entistä paremmin.

Teksti **Maiju Kurvi & Jessica Brander**

Lakiuudistuksen taustalla on lähettettyjä työntekijöitä koskevan täytäntöönpanodirektiivin täytäntöönpano Suomen lainsäädännössä.

Täytäntöönpanodirektiivi merkitsee muutoksia myös muiden jäsenvaltioiden paikalliseen lainsäädäntöön.

Uusi 18.6.2016 voimaan tullut laki työntekijöiden lähettämisestä sisältää aiemmin voimassa olleen lain mukaisesti säännökset muun muassa Suomeen lähetettyjen työntekijöiden vähimmäistyöehdoista, lähettävän yrityksen ja työn tilaajan velvollisuuksista sekä lain rikkomisen seuraamuksista. Uuden lain soveltamisalan piiriin kuuluvat 18.6.2016 jälkeen tehdyt, työntekijöiden Suomeen lähettämistä koskevat sopimukset. Lain voimaantulon

hetkellä Suomessa olleisiin lähetettyihin työntekijöihin sovelletaan aiemman lain säännöksiä.

Mitä tarkoitetaan lähetetyllä työntekijällä?

Lähetetyt työntekijät ovat työntekijöitä, jotka työskentelevät tavallisesti muussa valtiossa kuin Suomessa ja jotka toiseen valtioon sijoittautunut yritys lähettää työsuhteen kestäessä rajoitetuksi ajaksi tilapäiseen työhön Suomeen. Lähettäminen voi tapahtua yrityksen tarjotessa rajat ylittäviä palveluja alihankintana, yritysrhymän sisäisenä siirtona tai vuokratyönä. Jotta Suomen lakia työntekijöiden lähettämisestä sovellettaisiin, tulee työskentelyn tapahtua nimenomaan Suomessa. ►

Suomesta ulkomaille lähetettävien työntekijöiden osalta (esimerkiksi ulkomaankomennukset) tarkasteltavaksi tulee vastaanottajavaltion paikallinen lainsäädäntö lähetettyjä työntekijöitä koskien. Myös paikalliset velvoitteet on helppoa saada tietoon KPMG:n laajan kansainvälisen verkoston avulla.

Lähetetyn työntekijän työehdot säilyvät ennallaan

Lähetettyjen työntekijöiden työehdot Suomessa pysyvät uuden lain myötä ennallaan. Tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että Suomeen lähetetyn työntekijän työsopimukseen on edelleen sovellettava laissa säädetyin osin Suomen työlainsäädäntöä sekä suomalaisen yleissitovan työehtosopimuksen määräyksiä, jos ne ovat työntekijälle edullisempia kuin työntekijän työskentelyyn muutoin sovellettavat ehdot.

Uutena velvollisuutena ilmoitus työsuojeluviranomaiselle

Uuden lain myötä kaikkien työntekijöitä Suomeen lähettävien yritysten on tehtävä työsuojeluviranomaiselle ilmoitus työntekijöiden lähettämisestä. Ilmoitusvelvollisuutta koskevat säännökset tulevat voimaan myöhemmin erikseen säädettävänä ajankohtana. Voimaantulo tapahtuu arvion mukaan ensi vuoden aikana, kun sähköistä ilmoittamista koskevat tekninen toteutus valmistuu.

Ilmoitusvelvollisuuden lisäksi lähettävän yrityksen tulee lakiuudistuksen myötä varmistaa, että lähetetyistä työntekijöistä pidetään saatavilla aiemmin vaadittujen tietojen lisäksi myös palkkalaskelmat sekä todisteet palkanmaksusta.

Työn tilaajan, rakennuttajan ja pääurakoitsijan uudet velvoitteet

Lähettävällä yrityksellä tulee edelleen olla Suomessa lähetettyjen työntekijöiden

Uuden lain myötä kaikkien työntekijöitä Suomeen lähettävien yritysten on tehtävä työsuojeluviranomaiselle ilmoitus työntekijöiden lähettämisestä.

edustaja. Työn tilaajilla on kuitenkin lakiuudistuksen myötä velvollisuus avustaa työsuojeluviranomaisia lähettävän yrityksen edustajan tavoittamisessa.

Rakennuslainsäädännön mukaan rakennuttajalla ja pääurakoitsijalla on puolestaan uuden lain myötä työntekijän pyytäessä velvollisuus osallistua työntekijän palkanmaksun selvittämiseen, jos työntekijä ilmoittaa kyseisille tahoille vähimmäispalkkatason alittavasta palkanmaksusta. Tämä velvoite pitää sisällään selvityksen pyytämisen lähettävältä yritykseltä sekä selvityspyynnön ja tähän saadun selvityksen toimittamisen työntekijälle ja tietyissä tilanteissa edelleen työsuojeluviranomaisille.

Uutena sanktiona laiminlyöntimaksu

Lain rikkomisesta aiheutuvat seuraamukset muuttuivat kokonaisuudessaan.

Lakiuudistuksen myötä lähettävälle yritykselle, työn tilaajalle, rakennuttajalle tai pääurakoitsijalle voidaan määrätä lain rikkomisesta 1.000-10.000 euron suuruisen laiminlyöntimaksu. Laiminlyöntimaksu voidaan periä myös toisessa EU-maassa.

Tilajavastuulain suhde lakiin työntekijöiden lähettämisestä

On hyvä huomata, että työntekijöiden lähettämisessä on usein kyse tilanteesta, jossa työn tilaaja on velvollinen noudattamaan myös tilaajan selvitysvelvollisuudesta ja vastuusta ulkopuolista työvoimaa käytettäessä annettua lakia (1233/2006), eli tutummin tilajavastuulakia.

Kerromme mielellämme lisää sekä työntekijöiden lähettämisestä annetusta laista että tilajavastuulaista. ■

Lisätietoja

Maiju Kurvi | Lakipalvelut
p. 020 760 3981
maiju.kurvi@kpmg.fi

Lisätietoja

Jessica Brander | Lakipalvelut
p. 020 760 3308
jessica.brander@kpmg.fi

Katseet turvallisuuspalveluja koskevaan sopimukseen, kilpailutukseen ja ohjeisiin

Uusi laki yksityisistä turvallisuuspalveluista astuu voimaan 1.1.2017.

Teksti **Vesa Ellonen**

Pitkällisen valmistelun jälkeen säädettiin yksityisistä turvallisuuspalveluista (ULYTP) kokonaan uusi laki, joka korvaa aikaisemman lain yksityisistä turvallisuuspalveluista ja kumoaa muun muassa järjestyksenvalvojista annetun lain ja järjestyslain järjestyksenvalvontatehtäviä koskevat säännökset. Kokonaisuudistus ei ole kuitenkaan vielä täysin valmis.

Lakia muun muassa sen eräiden lupamenettelyjen osalta korjaava laki on vahvistettu 12.8.2016. Lisäksi lakia tarkentavat asetukset, jotka sääntelevät muun muassa alan toimijoiden lakisääteisiä vähimmäiskoulutuksia, ovat vielä julkaisematta.

Keskeisimmät uudistukset – pykälät ja tärkeimmät tulkintalinjat

ULYTP:n keskeinen uudistus on, että siihen koottiin lainsäädännössämme aiemmin hajallaan olleita järjestyksenvalvonta-

toimintaa koskevia säännöksiä. Samalla vartioimisliiketoiminta, järjestyksenvalvontatoiminta ja hyväksymistä edellyttävä turvasuojaustoiminta säädettiin elinkeinoluvanvaraiseksi (turvallisuusalan elinkeinolupa). Samalla järjestyksenvalvojen toimialaa laajennettiin hieman muun muassa yliopistojen ja ammatikorkeakoulujen toimipaikkoihin sekä yksityistilaisuuksiin.

Samalla vartioimistehtävien suoritustapoja koskevaa sääntelyä karsittiin lain esitöissä esitetyillä tulkinnoilla. Vartioimistehtävien ohessa saa suorittaa muita tehtäviä tai vartioimistehtävät voivat olla pienikin osa työntekijän tehtävää. ULYTP:ssä määriteltiin, että jos tehtävä on pieneltäkin osaltaan laissa määritelty vartioimistehtävä, sitä saa suorittaa ainoastaan vartija, joka on turvallisuusalan elinkeinoluvan saaneen palveluntarjoajan palveluksessa.

Hälytykseen tai kiertävään toimintamalliin perustuvat järjestyksenvalvonta-

tehtävät ovat jatkossa nimenomaisesti sallittu. Sama henkilö ei voi suorittaa vartioimistehtävän ja järjestyksenvalvontatehtävää samanaikaisesti, mutta niiden suorittamista peräkkäin ei ole kielletty. Jos henkilö on hyväksytty sekä järjestyksenvalvojaksi että vartijaksi, hän voi valita toimeksiantosopimuksen, toimialueen ja ohjeiden perusteella sopivan asun ja tunnuksen lähtiessään suorittamaan tehtävänsä. Se, missä tilanteissa vartioimistehtävän tai järjestyksenvalvontatehtävän suorittaminen olisi edelleen rangaistavaksi säädettyä yleisen järjestyksen ylläpitämisestä, on jätetty määrittämään oikeuskäytännössä.

Vartijat saivat myös toimintaansa tehostavia oikeuksia. Vartijan poistamisoikeutta on selvennetty ja pääsyn estämisestä koskevasta oikeudesta on nyt säädetty nimenomaisesti. Vartijalla on uuden lain myötä oikeus vapauttaa kiinniotettu henkilö luotettavan ►

tunnistamisen jälkeen poliisin antamalla luvalla, mikä tulee tehostamaan työskentelyä esimerkiksi vähittäiskaupan myymälöissä.

Hyödynnä lakiuudistuksen tuomat mahdollisuudet

Lisääntynyt kotitalouksille suunnattu hälytysvartiointimainonta televisioissa on oivallinen esimerkki siitä, kuinka vartiomisliikkeet reagoivat tiedossa olevaan lakimuutokseen. Kotitalouksille voidaan näkyvästi markkinoida myös henkilökohtaisen koskemattomuuden suojelua hälytysvartiointina 1.1.2017 jälkeen.

Palveluja hankkivat yritykset, julkishallinnon yksiköt ja kotitaloudet voivat hyödyntää muutokset parhaiten neuvotelmalla turvallisuuspalvelujen tuottajien kanssa siitä, millaiset palvelut olisivat lakimuutosten jälkeen heille sopivimmat. Niille julkishallinnon yksiköille, jotka kilpailuttavat palvelunsa, on erittäin tärkeää määritellä hankittavat palvelut tarkasti ja ULYTP:n termein tarjouspyynnössään. Äärimmillään palvelun laatuun ja hintaan vaikuttaa esimerkiksi se, toimivatko järjestyksenvalvojat ennaltaehkäisevissä järjestyksenvalvontatehtävissä poliisin ja rajavartiolaitoksen apuna vai hälytyspalvelutehtävissä.

Turvallisuusalan palveluntarjoajien kanssa kannattaa jo aloittaa myös vartijoiden ja järjestyksenvalvojien uusien oikeuksien hyödyntämisen suunnittelemisen. Toimeksiantajan ja palvelun tarjoajan yhdessä huolellisesti valmistelemilla kohdekohtaisilla toimintaohjeilla voidaan määritellä se, ketkä ovat vartioimisalueelle tai järjestyksenvalvojan toimialueelle tervetulleita ja kenen pääsy vartijan tai järjestyksenvalvojan tulee estää tai kenet poistetaan tavattaessa alueelta.

Alan ja sen lainsäädännön tunteva lakimies avuksi

ULYTP:n säännösten perusteella toimeksiannosta turvallisuusalan elinkeinoluvanhaltijan kanssa on sovittava kirjallisessa toimeksiantosopimuksessa. Lakiuudistusten yhteydessä on erityistä syytä kiinnittää huomiota siihen, että myös toimeksiantosopimuksen perusteella palvelujen

Turvallisuusalan palveluntarjoajien kanssa kannattaa jo aloittaa vartijoiden uusien oikeuksien hyödyntämisen suunnittelemisen.

ostaja ostaa ja myyjä myy sellaista palvelua, josta osapuolet ovat tahtoneet sopia. Esimerkiksi tehtävien suorittamistapa voi nousta hätätilanteen jälkimainingeissa selviteltäväksi. Laajentuneen palveluvalikoiman takia osapuolille on hyötyä myös siitä, että kaikki ULYTP:n mahdollistamat toimintatavat olisivat tiedossa. Esimerkiksi julkishallinnon palvelujen hankintojen erityistilanteissa voi edelleenkin tulla selvitettäväksi se, olisiko sovittavassa tehtävässä kysymys kielletystä yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämisestä koskevasta tehtävästä. Lisäksi toimeksiantosopimusten on edelleen täytettävä

lakisääteiset sisällölliset vähimmäisedellytykset.

Julkishallinnon tarjouspyynnöillä voi olla merkittävä vaikutus alan tulevaisuuteen. Haetaanko tehokkuutta kilpailuttamalla palvelukokonaisuuksia, jotka sisältävät esimerkiksi vartioimistehtävien, järjestyksenvalvontatehtävien ja turvasuojaustehtävien sekä esimerkinomaisesti vaikka kiinteistöhuollon tehtäviä? Vai pilkotaanko tarjouspyynnöt palveluitain? Tällöin voi olla merkitystä erityisesti sillä, missä tehtävissä edellytetään turvallisuusalan elinkeinolupaa ja mitkä toimeksiannot eivät lupaa tarvitse. ■

Lisätietoja

Vesa Ellonen | Lakipalvelut
p. 020 760 3125
vesa.ellonen@kpmg.fi

Kansainvälisen konsernin Suomeen sivuliikerakenteen kautta kohdistetut korkokulut eivät verovähennyskelpoisia

Korkein hallinto-oikeus (KHO) antoi 19.5.2016 kaksi merkittävää ulkomaisen yhtiön Suomen sivuliikkeelle kohdistettujen korkojen vähennysoikeutta koskevaa vuosikirjaratkaisua.

Teksti **Henri Lyyski**

KHO epäsi molemmissa tapauksissa sivuliikkeeltä korkojen vähennysoikeuden yrityskaupparakenteessa, jossa ulkomaisen yhtiön Suomeen rekisteröidyn sivuliikkeen nimiin oli hankittu velkarahoitteisesti suomalaisen konserniyhtiön osakkeet.

KHO:2016:71

Tapauksessa oli kyse konsernin sisäisestä järjestelystä, jossa ulkomainen emoyhtiö myi ulkomaisen tytäryhtiönsä Suomeen rekisteröidylle sivuliikkeelle omistamansa suomalaisen tytäryhtiön osakkeet. Osakkeiden hankinnasta aiheutunut velka kohdennettiin vastaavasti osakkeet hankineelle sivuliikkeelle.

KHO katsoi, ettei Suomen sivuliikkeellä ollut siinä määrin tytäryhtiön osakkeiden omistamiseen liittyviä omistajanohjaustoimintoja ja henkilökuntaa, että sivuliikkeen olisi voitu katsoa käyttäneen hankittujen osakkeiden tuottamaa määräysvaltaa suomalaisessa tytäryhtiössä. Hankittuja osakkeita ei ratkaisun mukaan siten voitu pitää sivuliikkeeseen kuuluvina varoina. Niiden hankkimisesta johtuvaa velkaa ei vastaavasti nähty sivuliikkeelle kuuluvana velkana eikä velan korkoja verovähennyskelpoisina.

KHO ei ottanut kantaa järjestelyn veronkiertoluonteeseen, vaan tapaus ratkaistiin teknisluonteisen osakeomistuksen kohdistamisratkaisun perusteella. Kyse oli äänestysratkaisusta (3–2), jossa kaksi vähemmistöön jäänyttä jäsentä olisi pitänyt hallinto-oikeuden ratkaisun

sellaisenaan, eli katsonut järjestelyn myös veronkierroksi.

KHO:2016:72

Tapauksessa KHO katsoi, että kyseessä oleva monivaiheinen järjestely, jolla osakkeet siirrettiin usean yhtiön kautta emoyhtiöltä toisen konserniyhtiön Suomeen rekisteröidylle sivuliikkeelle, oli keinotekoinen. KHO:n näkemyksen mukaan järjestelyn tarkoituksena oli vapautua suoritettavasta verosta konserniavustusjärjestelmää ja korkovähennystä hyödyntäen, eikä tälle ollut verotuksesta riippumattomia liiketaloudellisia perusteita.

Tapaus oli kuitenkin äänestysratkaisu (2+1-2), ja kaksi eriävän mielipiteen jättänyttä jäsentä olisivat hyväksyneet yhtiön valituksen ja sallineet korkojen vähennyskelpoisuuden. Äänestyslausunnossa todetaan tältä osin muun muassa, että apuyhtiörakenteen käyttäminen yrityskauppojen yhteydessä on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaista, eikä tapauksessa käytettyä muotoa tulisi torjua pelkästään siksi, että siinä on hyödynnetty apuyhtiörakennetta. Edelleen valituslausunnossa todetaan, että yrityskaupan jälkeisiä rakennejärjestelyjä, jotka liittyvät ajallisesti ja muutoinkin läheisesti yrityskauppaan ja sen täytäntöönpanoon, on pidettävä tavanomaisina ja liikkeenjohdollisesti perusteltavissa olevina järjestelyinä esimerkiksi silloin, kun konsernin emoyhtiön alun perin hankkimat osakkeet siirretään toiseen yhtiöön konsernin sisällä.

Verohallinto on ottanut ohjeensa lähtökohdaksi, että KHO selkeytti ratkaisullaan aikaisemmin oikeuskäytännössä vallinneen tulkinnanvaraisen tilanteen.

KHO:ssa näyttäisi äänestyslausunnon perusteella vallitsevan sellaista näkemystä, että apuyhtiö rakenteiden käyttäminen yrityskaupoissa ja yrityskaupassa hankittujen yhtiöiden siirtäminen yrityskaupan jälkeen konsernirakenteessa perusteltuun paikkaan olisi jatkossakin sallittua.

Eriävässä mielipiteessä on lisäksi tuota esiin se, että keinotekoisien sivuliikerakenteen sivuuttaminen verotusmenetelystä annetun lain (VML) 28 §:n perusteella edellyttäisi, että järjestelyn avulla saavutettaisiin Suomessa toimitettavassa verotuksessa jotain lain oikean soveltamisen kannalta vierasta veroetua. Ne verotukset, jotka on saavutettu sivuliikerakenteen avulla muualla kuin Suomessa, eivät oikeuttaisi soveltamaan Suomen verolainsäädäntöön sisältyvää veron kiertämissäännöstä.

Eriävässä mielipiteessä omaksutun kannan mukaan siis se, että sivuliikerakennetta hyödyntämällä saavutetaan veroetua Suomen ulkopuolella, ei olisi riittävä peruste soveltaa veronkiertosäännöstä Suomessa. Enemmistö ei kuitenkaan nähnyt tällä olevan vaikutusta ratkaisuun, vaikka vähemmistön kannanotto vaikuttaakin varsin perustellulta VML 28 §:n soveltamisedellytysten näkökulmasta.

Vaikutuksia konsernirakenteiden uudelleenjärjestelyihin ja yrityskauppoihin

KHO vahvisti molemmissa tapauksissa määrätyn veronkorotuksen, joka oli suuruudeltaan noin viisi prosenttia sivuliikkeelle lisätyistä tuloista. Edes niillä seikoilla, että ensiksi mainitussa tapauksessa oli kyse osakkeiden kohdistamiskorotuksesta sivuliikkeen ja pääliikkeen välillä ja EVL 18 §:n soveltamisesta, eikä päätökseen sovellettu VML 28 §:n veronkiertosäännöstä, ei ollut vaikutusta veronkorotuksen määrämisedellytyksiin.

Verohallinto antoi 27.5.2016 ohjeen KHO-ratkaisujen vaikutuksista debt push down -järjestelyjen korkokulujen vähenny-

soikeuteen. Verohallinnon mukaan KHO ei kohdentanut osakkeita sivuliikkeen varoiksi, koska sivuliikkeelle oli siirretty toimintoja vain vähäisissä määrin eikä sivuliikkeen edustajien ollut näytetty käytäneen osakkeiden tuottamaa määräysvaltaa. Näin ollen osakkeiden hankinnasta johtuvaa velkaa ei voitu pitää sivuliikkeen velkana eikä velan korkoja sivuliikkeen vähennyskelpoisina kuluina. Verohallinnon ohjeen mukaan KHO:n ratkaisemien tapausten perusteella on todettavissa, että debt push down -järjestelyitä voidaan pitää veronkiertämisenä, kun:

1. konsernin sisäinen rahoitus on järjestetty suomalaista sivuliikettä tai apuyhtiötä käyttäen,
2. järjestelylle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta ja tarkoitusta sekä
3. järjestelyihin on ryhdytty tarkoituksena vapautua suoritettavasta verosta.

Verohallinto on ottanut ohjeensa lähtökohdaksi, että KHO selkeytti ratkaisullaan aikaisemmin oikeuskäytännössä vallinneen tulkinnanvaraisen tilanteen. Verohallinto onkin ottanut ratkaisujen seurauksena kaikki vastaavat rakennejärjestelyt käsittelyynsä ja järjestelyt arvioidaan Verohallinnossa tapauskohtaisesti KHO:n ratkaisujen linjauksia noudattaen. Lisäksi Verohallinto toivoo, että vastavia järjestelyjä hyödyntäneet yritykset olisivat oma-aloitteisesti yhteydessä Verohallintoon.

Verohallinto ilmoitti 21.6.2016 Vaasan yliopiston kanssa järjestämässään KHO:n

ratkaisuja käsittelevässä seminaarissa, että se soveltaa sekä KHO:n ratkaisujen kohteena olleisiin sivuliikkeisiin että apuyhtiöihin samanlaista kokonaisharkintaa, vaikka kaikki KHO:n ratkaisut koskivat sivuliikerakenteita. Menettelyä voidaan pitää poikkeuksellisenä, sillä sivuliikkeisiin ja apuyhtiöihin liittyvä oikeuskysymys on erilainen. Sivuliikkeiden kohdalla oikeuskysymys liittyy tulojen, menojen ja varojen allokointiin, kun taas apuyhtiöiden kohdalla on kyse siitä, katsotaanko apuyhtiön harjoittavan elinkeinotoimintaa ja onko hankittu yhtiön osakkeita pidettävä apuyhtiön elinkeinotoimintaan kuuluvina varoina. Toisaalta tulee myös huomioida, että apuyhtiöiden käyttö yrityskauppatilanteissa on hyväksytty vakiintuneesti oikeuskäytännössä. Näin ollen Verohallinnon näkemys, jonka mukaan KHO:n ratkaisut olisivat ratkaisseet vallitsevan oikeustilan avoimet tulkintakysymykset, voidaan kyseenalaistaa.

Vaikka oikeustila on edelleen sekä sivuliike- että apuyhtiö rakenteiden osalta monelta osin avoin, KHO:n päätökset on syytä ottaa huomioon suunniteltaessa konsernirakenteiden uudelleenjärjestelyjä tai strukturoitaessa yrityskauppoja. Arvioitavaksi jää etenkin se, millainen vaikutus päätöksillä on apuyhtiöiden käyttöön yrityskauppatilanteissa. Yritysrakenteiden osalta on joka tapauksessa tarpeen varmistaa, että rakenne on myös verotuksen tarpeisiin liiketoiminnallisesti perusteltu. Ennakkoratkaisun hakeminen tai ennakkollinen keskustelu toteutettavasta järjestelystä on myös suositeltavaa Verohallinnon kannan selvittämiseksi etukäteen. ■

Lisätietoja

Henri Lyyski | Vero- ja lakipalvelut
p. 020 760 3485
henri.lyyski@kpmg.fi

Osaajat esille

Fuusioista sukupolvenvaihdoiksi

Teksti **Juho Lindvall**

Olen valmistunut Tampereen yliopistosta 2008 pääaineenani yritys juridiikka. Lisäksi olen edelleen kirjoilla Turun yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa, mutta mukaansa tempaavat työprojektit ovat viivästyttäneet valmistumista.

KPMG:llä aloitin elokuussa 2012, ja ennen sitä työskentelin veroasiantuntijana Fiscales Oy:ssä. Opiskeluaikana olin kesät Verohallinnon palveluksessa ja talvisin myyjänä Alkossa.

Työskentelen tällä hetkellä veroasiantuntijana tilintarkastajista ja vero- sekä lakiasiantuntijoista koostuvassa Enterprise-ryhmässä. Tarjoamme palveluja erityisesti pk-sektorin asiakkaille, mutta joukkoon mahtuu myös listayhtiötä, julkisen sektorin toimijoita sekä yhdistyksiä ja säätiöitä. Itse olen mukana pääasiassa yritys rakenteiden tai omistus pohjan muokkaamiseen tähtäävissä järjestelyissä, kuten fuusioissa tai sukupolvenvaihdoksissa. Myös osake pohjaisten kannustinjärjestelmien rakentaminen ja niihin liittyvä konsultointi kuuluvat toimenkuvaani.

Neuvonantaja ja tiimin vetäjä kuvastavat ehkä parhaiten rooliani. Työpäiväni

koostuvat asiakkaiden tarpeiden kartoittamisesta erilaisissa tapaamisissa ja tilaisuuksissa, toimeksiantojen suunnittelusta ja läpiviennistä sekä uusien palvelujen kehittämisestä. Lisäksi toimin esimiehenä kuudelle tiimimme jäsenelle.

Asiantuntijoiden johtaminen asettaa esimiestyölle omanlaisensa haasteet. Esimiehen on kyettävä muuttumaan johtajasta nuorempien ohjaajaksi ja osaaminen on oltava aina ajan tasalla, mielellään jopa edellä.

Priorisointia ja paineensietokykyä tarvitaan

Tehtävässäni onnistuminen edellyttää jatkuvan kiireen alla priorisointia ja paineensietokykyä. Tarvittaessa on kyettävä reagoimaan hyvinkin tiukassa aikataulussa ja samalla huolehdittava siitä, että toimitettava palvelu vastaa asiakkaan odotuksia.

Pyrin omalta osaltani vakuuttamaan asiakkaamme KPMG:n tuottamien palvelujen laadusta ja toimitusvarmuudesta. Matkan varrella toivon kykeneväni vaikuttamaan myös siihen, että tiimin jäsenillämme on jatkuvasti tarjolla mielekkäitä ja omaa kehitystä tukevia työtehtäviä.

Oivalluksia asiakkaan kanssa

Viihdyn KPMG:llä ennen kaikkea, koska KPMG on kyennyt tarjoamaan alusta lähtien mielekkäitä työtehtäviä ja kokemuksen karttuessa myös riittävässä määrin vastuuta. Lisäksi mukavat ja asiantuntevat kollegat varmistavat sen, ettei täältä ole kiire pois. Ehdottomasti parasta työssäni on monipuolisuus sekä uudet oivallukset asiakkaiden pulmien ratkaisemiseksi.

Vastapainoa työlle

Kotona odottaa kahdeksan kuukauden ikäinen Eevi-tyttö, joka pitää isän ja äidin kiireisenä kävelemään opetellesaan. Olen myös aktiivinen crossfit-harrastaja, joten mahdollinen vapaa-aika kuluu useimmiten painoja kolistellen. Silloin tällöin yritän löytää aikaa myös golfille, mutta viime aikoina se on tarkoittanut lähinnä Viasatin lähetysten seuraamista. ■

Lisätietoja

Juho Lindvall | Vero- ja lakipalvelut
p. 020 7603100
juho.lindvall@kpmg.fi

A981

KPMG ACCESS Your express lane
to smarter business.

Siellä
missä
sinäkin.

Tarjoamalla yksilöllistä asiakaspalvelua ja kokonaisvaltaista kumppanuutta ajasta ja paikasta riippumatta, autamme sinua ja yritystäsi menestymään. KPMG Access on uusi sähköinen työkalumme, jonka avulla saat neuvontaa vero-, laki- ja taloushallinnon kysymyksissä nopeasti ja joustavasti.

kpmg.fi

